

2005. május 11., szerda

P6_TA(2005)0173

Szakmai képesítések elismerése *II**

Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása az Európai Parlament és a Tanács szakképesítések elismeréséről szóló irányelvének elfogadására vonatkozó közös tanácsi álláspontról (13781/2/2004 – C6-0008/2005 – 2002/0061(COD))

(Együttdöntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács közös állásponinjára (13781/2/2004 – C6-0008/2005) ⁽¹⁾,
- tekintettel az első olvasatban elfogadott állásponinjára ⁽²⁾ a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági javaslatról (COM(2002)0119) ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottság módosított javaslatára (COM(2004)0317),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 62. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság második olvasatra irányuló ajánlására (A6-0119/2005),

1. jóváhagyja a közös állásponnt, annak módosított formájában;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa állásponnját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 58. E, 2005.3.8., 1. o.

⁽²⁾ HL C 97. E, 2004.4.22., 230. o.

⁽³⁾ HL C 181. E, 2002.7.30., 183. o.

P6_TC2-COD(2002)0061

Az Európai Parlament állásponnja, amely második olvasatban 2005. május 11-én került elfogadásra az Európai Parlament és a Tanács szakképesítések elismeréséről szóló 2005/.../EK irányelvének elfogadására tekintettel

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 40. cikkére, 47. cikke (1) bekezdésére, 47. cikke (2) bekezdésének első és harmadik mondatára, valamint 55. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 181. E, 2002.7.30., 183. o.

⁽²⁾ HL C 61., 2003.3.14., 67. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2004.2.11-i állásponnja (HL C 97. E, 2004.4.22., 230. o.), a Tanács 2004.12.21-i közös állásponnja (HL C 58. E, 2005.3.8., 1. o.) és az Európai Parlament 2005.5.11-i állásponnja.

2005. május 11., szerda

mivel:

- (1) A Szerződés 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a személyek és a szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását gátló akadályok eltörlése a Közösség egyik célkitűzése. Ez a tagállamok állampolgárai számára biztosítja különösen azt a jogot, hogy önálló vállalkozóként vagy munkavállalóként valamely szakmát egy attól eltérő tagállamban gyakoroljanak, mint ahol szakmai képzésüket megszerezték. Ezenkívül, a Szerződés 47. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy irányelveket kell kibocsátani az oklevelek, a bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése céljából.
- (2) A 2000. március 23–24-i lisszaboni Európai Tanácsot követően a Bizottság közleményt fogadott el Belső piaci stratégia a szolgáltatások terén címmel, amelynek célja különösen, hogy a Közösségen belül a szabad szolgáltatásnyújtást olyan egyszerűvé tegye, mint amilyen az egyes tagállamokon belül. A Bizottságnak a Mindenki számára nyitott, mindenki számára hozzáférhető új európai munkaerőpiacok című közleménye nyomán a 2001. március 23–24-i stockholmi Európai Tanács megbízta a Bizottságot, hogy a 2002. tavaszi Európai Tanács ülésére terjesszen elő konkrét javaslatokat egy egységesebb, átláthatóbb és rugalmasabb képzésselismerési rendszerre vonatkozóan.
- (3) Az ezen irányelv által arra vonatkozóan nyújtott garancia, hogy a valamely tagállamban szakmai képzést szerzett személy egy másik tagállamban – ugyanazon jogokat élvezve, mint e másik tagállam állampolgárai – megkezdhesse ugyanakkor a szakmának a gyakorlását és gyakorolhassa azt, nem érinti a migráns szakember azon kötelezettségét, hogy a szakma gyakorlásának ez utóbbi tagállam által megállapított, megkülönböztetésmentes feltételeit teljesítse, feltéve, hogy ezek objektíve indokoltak és arányosak.
- (4) A szabad szolgáltatásnyújtás megkönnyítése érdekében olyan különös szabályokra van szükség, amelyek célja a szakmai tevékenységek eredeti szakmai cím használata mellett történő gyakorlása lehetőségének kiterjesztése. Az információs társadalommal összefüggő, távollévők között nyújtott szolgáltatások esetében a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezései is alkalmazandók.
- (5) Tekintetbe véve, hogy különböző rendszerek léteznek egyrészt a határon átnyúló átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtásra, másrészt a letelepedésre vonatkozóan, egyértelművé kell tenni, hogy milyen szempontok alapján lehet különbséget tenni e két fogalom között, amikor a szolgáltatásnyújtó helyét a fogadó tagállam területére változtatja meg.
- (6) A szolgáltatásnyújtást a közegészség, a közbiztonság és a fogyasztóvédelem messzemenő tiszteletben tartása mellett kell megkönnyíteni. Ezért különös rendelkezéseket kell előírni az olyan közegészségügyi és közbiztonsági vonatkozásokkal rendelkező szabályozott szakmák tekintetében, amelyek keretében határon átnyúló átmeneti vagy alkalmi szolgáltatásnyújtásra kerül sor.
- (7) A fogadó tagállamok – szükség szerint és a közösségi joggal összhangban – előírhatnak nyilatkozattételi követelményeket. Ezek a követelmények nem róhatnak aránytalan terheket a szolgáltatásnyújtókra, és nem akadályozhatják, illetve nem tüntethetik fel kevésbé vonzóvá a szabad szolgáltatásnyújtás gyakorlását. E követelmények szükségességét a tagállamok közötti közigazgatási együttműködés közösségi keretének kialakításában elért előrehaladás fényében rendszeresen felül kell vizsgálni.
- (8) A szolgáltatásnyújtóra alkalmazni kell a fogadó tagállamnak a szakmai képzésekhez közvetlenül és konkrétan kapcsolódó fegyelmi szabályait, így a szakma meghatározására, a szakma keretébe tartozó vagy a szakma számára fenntartott tevékenységek körére, a címek használatára, valamint a fogyasztók védelméhez és biztonságához közvetlenül és konkrétan kapcsolódó súlyos szakmai mulasztásokra vonatkozó szabályokat.

⁽¹⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

2005. május 11., szerda

- (9) Fenntartva a letelepedés szabadsága tekintetében a különböző hatályos elismerési rendszerek alapjául szolgáló elveket és biztosítékokat, e rendszerek szabályait a tapasztalatok tükrében tökéletesíteni kell. Ezenkívül, a vonatkozó irányelveket számos alkalommal módosították, és rendelkezéseiket az alkalmazandó elvek egységesítése útján át kell szervezni és ésszerűsíteni. Ezért a szakmai képzések elismerésének általános rendszerére vonatkozó 89/48/EGK⁽¹⁾ és 92/51/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾, valamint 1999/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, továbbá az általános ápolói, a fogorvosi, az állatorvosi, a szülésznői, az építésmérnöki, a gyógyszerészeti, illetve az orvosi szakmára vonatkozó, 77/452/EGK⁽⁴⁾, 77/453/EGK⁽⁵⁾, 78/686/EGK⁽⁶⁾, 78/687/EGK⁽⁷⁾, 78/1026/EGK⁽⁸⁾, 78/1027/EGK⁽⁹⁾, 80/154/EGK⁽¹⁰⁾, 80/155/EGK⁽¹¹⁾, 85/384/EGK⁽¹²⁾, 85/432/EGK⁽¹³⁾, 85/433/EGK⁽¹⁴⁾, illetve 93/16/EGK⁽¹⁵⁾ tanácsi irányelv helyébe ezeket egyesítő, egyetlen szövegnek kell lépnie.
- (10) Ez az irányelv nem gátolja a tagállamokat abban, hogy saját szabályozásukkal összhangban elismerjék azokat a szakmai képzéseket, amelyeket harmadik országbeli állampolgárok az Európai Unió területén kívül szereztek meg. Az elismerés keretében minden esetben be kell tartani az egyes szakmákra vonatkozó képzési minimumkövetelményeket.
- (11) Azon szakmák esetében, amelyekre a képzések elismerésének általános rendszere (a továbbiakban: általános rendszer) kiterjed, a tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy megállapítsák a képzésnek a területükön nyújtott szolgáltatások minőségének biztosításához szükséges minimális szintjét. Azonban a Szerződés 10., 39. és 43. cikke értelmében, a tagállamok nem követelhetik meg egy tagállam állampolgárától, hogy olyan képzéseket szerezzen, amelyeket a tagállamok általában csak a saját nemzeti oktatási rendszerükben szerezhető oklevelekre hivatkozással határoznak meg, amennyiben az érintett személy e képzéseket egészben vagy részben egy másik tagállamban már megszerezte. Következésképpen elő kell írni, hogy minden olyan fogadó tagállam, amely egy szakmát szabályoz, vegye figyelembe a másik tagállamban szerzett képzéseket, és vizsgálja meg, hogy azok megfelelnek-e az általa megkövetelt képzéseknek. **Ez az általános elismerési rendszer azonban nem zárja ki azt, hogy egy tagállam minden olyan személy felé, aki az adott tagállamban foglalkozást űz, külön követelményeket támasszon, amelyek alapját a közérdek által igazolt foglalkozási szabályok képezik. Ezek különösen a szakmai szervezettel, a szakmai normákkal kapcsolatos szabályokat érintik, beleértve a szakmai előírásokat, az ellenőrzési és a szavatossági előírásokat. Végül, ennek az irányelvnek nem célja beavatkozni a tagállamok azon jogos érdekébe, hogy megakadályozzák, hogy egyes állampolgárai visszaélészerűen kivonják magukat a nemzeti jog alkalmazása alól a foglalkoztatás területén.**
- (12) **Ez az irányelv a más tagállamokban megszerzett szakmai képzés tagállamok általi elismerését szabályozza. Nem vonatkozik azonban a más tagállamok által ezen irányelv alapján meghozott elismerési határozatok tagállamok általi elismerésére. Következésképpen az a személy, akinek a szakmai képzését ezen irányelv alapján elismerték, nem hivatkozhat erre az elismerésre a saját tagállamában olyan jogok igénybevétele céljából, amelyek nem az ebben a tagállamban megszerzett szakmai képzésből vezethetők le, kivéve, ha bizonyítékot szolgáltat arra nézve, hogy a fogadó tagállamban kiegészítő képzést szerzett.**

(1) HL L 19., 1989.1.24., 16. o. A 2001/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 206., 2001.7.31., 1. o.) módosított irányelv.

(2) HL L 209., 1992.7.24., 25. o. A legutóbb a 2004/108/EK bizottsági határozattal (HL L 32., 2004.2.5., 15. o.) módosított irányelv.

(3) HL L 201., 1999.7.31., 77. o.

(4) HL L 176., 1977.7.15., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(5) HL L 176., 1977.7.15., 8. o. A legutóbb a 2001/19/EK irányelvvel módosított irányelv.

(6) HL L 233., 1978.8.24., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(7) HL L 233., 1978.8.24., 10. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(8) HL L 362., 1978.12.23., 1. o. A legutóbb a 2001/19/EK irányelvvel módosított irányelv.

(9) HL L 362., 1978.12.23., 7. o. A legutóbb a 2001/19/EK irányelvvel módosított irányelv.

(10) HL L 33., 1980.2.11., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(11) HL L 33., 1980.2.11., 8. o. A legutóbb a 2001/19/EK irányelvvel módosított irányelv.

(12) HL L 223., 1985.8.21., 15. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(13) HL L 253., 1985.9.24., 34. o. A 2001/19/EK irányelvvel módosított irányelv.

(14) HL L 253., 1985.9.24., 37. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(15) HL L 165., 1993.7.7., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

2005. május 11., szerda

- (13) *Az általános rendszer szerinti elismerési mechanizmus meghatározása érdekében a különböző nemzeti oktatási és képzési rendszereket különböző szintekbe kell csoportosítani. E szinteknek, amelyeket csak az általános rendszer működése céljából hoznak létre, nincs hatásuk a nemzeti oktatási és képzési struktúrákra, illetve a tagállamok e területen meglévő illetékességére.*
- (14) *A 89/48/EGK és a 92/51/EGK irányelv által létrehozott elismerési mechanizmus változatlan marad. Következésképpen, legalább egyéves középfokú végzettségre épülő képzés sikeres teljesítését igazoló diploma birtokosának engedélyezni kell, hogy szabályozott szakmát kezdjen olyan tagállamban, ahol a munkavállalás négyéves felsőfokú vagy egyetemi képzés sikeres teljesítését igazoló diplomától függ, függetlenül attól, hogy a fogadó tagállamban megkövetelt diploma milyen szintbe tartozik. Hasonló módon, ha egy szabályozott szakma esetében a munkavállalás több mint négyéves felsőfokú vagy egyetemi képzés sikeres teljesítésétől függ, az ilyen munkavállalás csak legalább hároméves felsőfokú vagy egyetemi képzés sikeres teljesítését igazoló diploma birtokosai számára engedélyezhető.*
- (15) Az általános rendszerben szabályozott szakmák gyakorlásának megkezdéséhez szükséges képzési minimumkövetelmények harmonizációjának hiányában, a fogadó tagállam számára lehetővé kell tenni kompenzációs intézkedés elrendelését. Ennek az intézkedésnek arányosnak kell lennie, és figyelembe kell vennie különösen a kérelmező szakmai gyakorlatát. A tapasztalat azt mutatja, hogy az a követelmény, amely szerint a migránsnak választania kell az alkalmassági vizsga és az alkalmazkodási időszak közül, megfelelő garanciát nyújt a migráns képesítésének szintjére vonatkozóan, ezért az e választási lehetőségtől való eltérést minden esetben a közérdekkel összefüggő feltétlen szükségességgel kell indokolni.
- (16) A szakemberek szabad mozgásának elősegítése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a különféle szakmai szövetségek és szervezetek, illetve a tagállamok – a képesítés megfelelő szintjét biztosítva – európai szinten közös követelményrendszereket javasolhassanak. Ennek az irányelvnek bizonyos feltételek mellett – összhangban a tagállamok arra vonatkozó hatáskörével, hogy meghatározzák a területükön az egyes szakmák gyakorlásához szükséges képesítéseket, valamint oktatási és szakmai képzési rendszerek tartalmát és szervezetét, továbbá összhangban a közösségi joggal, és különösen a közösségi versenyjoggal – figyelembe kell vennie az ilyen kezdeményezéseket, ugyanakkor elő kell segítenie ezzel összefüggésben azt, hogy az általános rendszerben fokozódjon az elismerés feltétel nélküli jellege. Azoknak a szakmai szövetségeknek, amelyeknek módjuk van közös követelményrendszereket előterjeszteni, nemzeti és európai szinten reprezentatívnak kell lenniük. A közös követelményrendszer olyan szempontok összessége, amelyek a tagállamok legalább kétharmadában – köztük az adott szakmát szabályozó valamennyi tagállamban – azonosított, a képzési követelmények közötti lényeges eltérések legszélesebb körének kompenzálását teszik lehetővé. E szempontok között szerepelhetnek például olyan követelmények, mint a kiegészítő képzés, az alkalmazkodási időszak alatt, felügyelet mellett folytatott szakmai gyakorlat, az alkalmassági vizsga, vagy a szakmai gyakorlat előírt minimális szintje, vagy ezek kombinációi.
- (17) Annak érdekében, hogy valamennyi olyan helyzetet figyelembe lehessen venni, amelyre vonatkozóan még nincs rendelkezés a szakmai képesítések elismerésével kapcsolatban, az általános rendszert ki kell terjeszteni azokra az esetekre, amelyek nem tartoznak egy különös rendszer hatálya alá sem, vagy azért, mert a szakma nem tartozik egyik ilyen rendszer hatálya alá sem, vagy azért, mert bár a szakmára kiterjed valamelyik különös rendszer hatálya, a kérelmező valamilyen különleges és kivételes okból nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek által a rendszert igénybe vehetné.
- (18) Számos ipari, kereskedelmi és kézművesipari tevékenység tekintetében egyszerűsíteni kell azokat a szabályokat, amelyek lehetővé teszik a tevékenység gyakorlásának megkezdését azokban a tagállamokban, amelyekben ezeket a szakmákat szabályozzák, amennyiben e tevékenységeket egy másik tagállamban kellő ideig és a kellően közeli múltban végezték, miközben fenn kell tartani e tevékenységek tekintetében a szakmai tapasztalaton alapuló, feltétel nélküli elismerés rendszerét.
- (19) A mozgás szabadságát, valamint az orvosok, általános ápolók, fogorvosok, állatorvosok, szülésznők, gyógyszerészek és építésmérnökök előírt képesítése megszerzését tanúsító okiratok kölcsönös elismerését az előírt képesítések megszerzését tanúsító okiratoknak az összehangolt képzési minimumkövetelményeken alapuló feltétel nélküli elismerésének alapulvére kell alapozni. Emellett, a tagállamokban orvosi, általános ápolói, fogorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi szakma gyakorlásának megkezdését attól kell függővé tenni, hogy az érintett személy rendelkezzen egy adott képesítéssel, ami garantálja, hogy olyan képzésben részesült, amely a minimumkövetelményeknek megfelel. Ezt a rendszert ki kell egészíteni számos, a megfelelően képesített szakembereket bizonyos feltételek mellett megillető szerzett joggal.

2005. május 11., szerda

- (20) **Az orvosok és fogorvosok képzési rendszere sajátosságainak és a kölcsönös elismerés terén a vonatkozó közösségi vívmányok figyelembevételéhez indokolt minden, az ezen irányelv elfogadásának időpontjában elismert szakirány esetében a feltétel nélküli elismerés elvét azokon az orvosi és fogorvosi szakterületeken megtartani, amelyek legalább két tagállamban léteznek. Ezzel szemben a rendszer egyszerűsítése érdekében a feltétel nélküli elismerés új orvosi szakterületekre való kiterjesztését az ezen irányelv hatálybalépése után olyan szakterületekre kell korlátozni, amelyek a tagállamok legalább kétötödében léteznek.** Továbbá, ez az irányelv **nem zárja ki** a tagállamoknak azt a lehetőségét, hogy egymás között – a saját szabályaik szerint – bizonyos, mindegyiküknél létező, **és ezen irányelv szerinti feltétel nélküli elismerés tárgyát nem képező** orvosi és fogorvosi szakterületek tekintetében feltétel nélküli elismerésről rendelkezzenek.
- (21) Az előírt általános orvosi képzés feltétel nélküli elismerése nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy döntsenek arról, hogy e képzést szakmai tevékenységekhez kapcsolják-e vagy sem.
- (22) A fogorvosi szakmát minden tagállamnak olyan önálló szakmaként kell elismernie, amely elkülönül az orvosi szakmától, függetlenül attól, hogy a fogorvos szakosodott-e a fog- és szájbetegségek tudományára. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fogorvosok képzése olyan készségek elsajátítását teszi lehetővé, amelyek a fogak, a száj, az állkapcsok és a kapcsolódó szövetek rendellenességeinek és betegségeinek megelőzéséhez, diagnosztizálásához és kezeléséhez szükségesek. Fogorvosi szakmai tevékenységet csak az ezen irányelvben meghatározott fogorvosi képzéssel rendelkező személy végezhet.
- (23) Nem merült fel a szülésznőképzés valamennyi tagállamra nézve kötelező egységesítésének szükségessége. Ellenkezőleg, a tagállamoknak a lehető legnagyobb szabadsággal kell rendelkezniük a képzés megszervezése terén.
- (24) Ezen irányelv egyszerűsítése céljából a „gyógyszerész” fogalmat kell használni a képzések feltétel nélküli elismerésére vonatkozó rendelkezések alkalmazási körének behatárolásához, az e tevékenységeket szabályozó nemzeti szabályozás sajátos jellemzőinek sérelme nélkül.
- (25) A gyógyszerészi képzéssel rendelkező személyek szakemberek a gyógyszerek terén, és elvben az összes tagállamban biztosítani kell számukra, hogy a gyógyszerészeti tevékenységek minimális körébe tartozó tevékenységeket végezhessek. E minimális kör meghatározásakor ennek az irányelvnek nem lehet az a hatása, hogy korlátozza a tagállamokban a gyógyszerészek által végezhető tevékenységek körét – különösen az orvosi biológiai analízisek tekintetében –, de nem is adhat e szakképzett személyeknek kizárólagosságot, mivel ez utóbbi továbbra is kizárólag a tagállamok hatáskörébe tartozik. Ennek az irányelvnek a rendelkezései nem érintik a tagállamoknak azt a lehetőségét, hogy kiegészítő képzési feltételeket írjanak elő a tevékenységek összehangolt minimális körén kívül eső tevékenységek megkezdéséhez. Ez azt jelenti, hogy a fogadó tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy ezeket a feltételeket azoktól az állampolgároktól is megkövetelje, akik az ezen irányelv szerinti, feltétel nélküli elismerés tárgyát képező képzéssel rendelkeznek.
- (26) Ez az irányelv nem hangolja össze a gyógyszerészeti tevékenységek megkezdésének és folytatásának valamennyi feltételét. Különösen a gyógyszertárak földrajzi elosztásáról és a gyógyszerek kiadásának monopóliumáról továbbra is a tagállamok döntenek. Ez az irányelv érintetlenül hagyja a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek tiltják bizonyos gyógyszerészeti tevékenységek cégek általi gyakorlását, vagy az ilyen tevékenységek végzését bizonyos feltételekhez kötik.
- (27) Az építészeti tervezés, az épületek minősége, és a környezetükbe történő harmonikus beilleszkedésük, a természetes és a városi tájkép iránti tisztelet, valamint a köz- és magántulajdonban lévő kulturális örökség tiszteletben tartása közérdek. A képzések kölcsönös elismerésének ezért olyan minőségi és mennyiségi szempontokon kell alapulnia, amelyek biztosítják azt, hogy az elismert képesítések birtokosai megértik és a gyakorlatba át is tudják ültetni az egyéneknek, a társadalmi csoportoknak és a hatóságoknak a területrendezéssel, az épületek tervezésével, elrendezésével és megépítésével, valamint az építészeti örökség megőrzésével és kiaknázásával, továbbá a természetes egyensúly megóvásával kapcsolatos igényeit.
- (28) Az építészetre, valamint az építészmérnöki szakmai tevékenység megkezdésére és végzésére vonatkozó nemzeti szabályok alkalmazási körüket tekintve sokfélék. A legtöbb tagállamban az építészeti tevékenységeket jogi értelemben vagy ténylegesen olyan személyek végzik, akik az építészmérnöki címet vagy önmagában, vagy egy másik címmel együtt viselik anélkül, hogy e tevékenységek folytatására kizárólagos joguk lenne, kivéve, ha jogszabály ezzel ellentétesen rendelkezik. Ezeket a tevékenységeket,

2005. május 11., szerda

vagy közülük néhányat, más szakképzett személyek is végezhetik, különösen olyan mérnökök, akik építőipari vagy építőművészeti szakképzésben részesültek. Ezen irányelv egyszerűsítése céljából az „építésmérnök” fogalmat kell használni az építészeti képesítések feltétel nélküli elismerésére vonatkozó rendelkezések alkalmazási körének behatárolásához, az e tevékenységeket szabályozó nemzeti szabályok sajátos jellemzőinek sérelme nélkül.

- (29) *Ha egy szabályozott szakma nemzeti vagy európai szintű szakmai szervezete vagy szövetsége a 15. cikkben előírt módon indokolt kérelmet terjeszt elő a képesítések elismerésének különös rendelkezéseire a minimális képzési feltételek összehangolása alapján, a Bizottság felméri az ezen irányelv módosítására vonatkozó javaslat elfogadásának szükségességét.*
- (30) A szakmai képesítések elismerésére szolgáló rendszer hatékonyságának biztosítása érdekében, a rendszer alkalmazásához szükséges az egységes formai követelmények és eljárási szabályok, valamint a szakma gyakorlásával kapcsolatos bizonyos részletek meghatározása.
- (31) Lévén, hogy a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködés várhatóan elősegíti ennek az irányelvnek a végrehajtását és az ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségek teljesítését, meg kell állapítani az együttműködés módját.
- (32) *A szakmai igazolványoknak reprezentatív szakmai szövetségek vagy szakmai egyesületek általi európai szintű bevezetése megkönnyítheti az érintett szakmák tagjai mobilitását, különösen felgyorsíthatja a saját tagállam és a letelepedési tagállam közötti információcserét. Ez a szakmai igazolvány lehetővé kell, hogy tegye a szakma különböző tagállamokban letelepedő tagjai szakmai pályafutásának nyomon követését. Az adatvédelmi rendelkezések teljes körű tiszteletben tartása mellett, az igazolvány tartalmazhatja a szakma tagjainak képzettségéről (elvégzett egyetem vagy képzési intézmények, képesítések) és szakmai tapasztalatáról szóló információkat, valamint a szakmát érintő, ellene kiszabott szankciókat és az adott illetékes hatóság adatait.*
- (33) Az információs szolgálatok hálózatának létrehozása, amely szolgálatok feladata az lesz, hogy a tagállamok állampolgárainak felvilágosítást és segítséget nyújtsanak, lehetővé fogja tenni az elismerési rendszer átláthatóságának biztosítását. Ezek az információs szolgálatok minden azt kérő állampolgárnak, valamint a Bizottságnak megadnak az elismerési eljárással kapcsolatos minden tájékoztatást és címet. Az, hogy a hálózatban belül minden tagállam egyetlen információs szolgálatot jelöl ki, nem érinti a hatáskörök nemzeti szintű megosztását. Különösen nem akadályozza azt, hogy nemzeti szinten több irodát jelöljenek ki, miközben a fent említett hálózatban belül kijelölt információs szolgálat feladata ezen irodák működésének összehangolása és az állampolgárok szükség szerinti tájékoztatása a megfelelő illetékes iroda részletes adatairól.
- (34) Az ágazati irányelvek által létrehozott különböző elismerési rendszerek és az általános rendszer irányítása nehézkesnek és bonyolultnak bizonyult. A tudományos és műszaki fejlődésre figyelemmel az irányítást ezért egyszerűsíteni, ezt az irányelvet pedig aktualizálni kell, különösen ahol a minimális képzési feltételeket a képesítések automatikus elismerése érdekében összehangolják. Erre a célra a szakmai képesítések elismerésére egyedüli bizottságot kell létrehozni, **és biztosítani kell a szakmai szervezetek képviselőinek megfelelő részvételét európai szinten is.**
- (35) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak⁽¹⁾ megfelelően kell elfogadni.
- (36) Az, hogy a tagállamok ezen irányelv végrehajtásáról statisztikai adatokat tartalmazó rendszeres jelentést készítenek, lehetővé fogja tenni a szakmai képesítések elismerésére szolgáló rendszer hatásának felmérését.
- (37) Megfelelő eljárást kell kialakítani abból a célból, hogy amennyiben ezen irányelv bármely rendelkezésének alkalmazása valamely tagállamban jelentős nehézségekbe ütközne, átmeneti intézkedéseket lehessen elfogadni.
- (38) Ezen irányelv rendelkezései nem sértik a tagállamoknak a saját nemzeti szociális biztonsági rendszerük megszervezésére vonatkozó hatáskörét, valamint arra vonatkozó hatáskörüket, hogy meghatározzák, mely tevékenységeket kötelező e rendszer keretében gyakorolni.

(1) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2005. május 11., szerda

- (39) A technológiai változások és a tudományos haladás gyors ütemét tekintve, az egész életen át tartó tanulás számos szakmában különösen fontos. Ezzel összefüggésben a tagállamokra tartozik azon részletes szabályok elfogadása, amelyekkel összhangban a szakképzett személyek, megfelelő folyamatos képzés révén, lépést tarthatnak a műszaki és tudományos haladással.
- (40) Mivel ezen irányelv céljait – azaz a szakmai képzések elismerésére vonatkozó szabályok racionalizálását, egyszerűsítését és tökéletesítését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (41) Ez az irányelv **nem előzi meg a Szerződés 39. cikke 4. bekezdése és 45. cikke alkalmazását. mindegyik előtt a közjegyzők vonatkozásában.**
- (42) Ezt az irányelvet a letelepedési jog és a szolgáltatásnyújtás tekintetében a szakmai képzések elismerésére vonatkozó egyéb különös – így a közlekedési ágazatra, a biztosításközvetítőkre és a bejegyzett könyvvizsgálókra irányadó – jogszabályi rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni. Ez az irányelv nem érinti az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1977. március 22-i 77/249/EKG tanácsi irányelv⁽¹⁾, és az ügyvédi hivatásnak a képzítés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1998. február 16-i 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ alkalmazását. Az ügyvédi szakmai képzéseknek a fogadó tagállambeli szakmai cím használatával történő azonnali letelepedés céljára való elismerésére ennek az irányelvnek ki kell terjednie.
- (43) **Szabályozásuk mértékétől függően, ez az irányelv kiterjed azon szabad foglalkozásokra, amelyeket – ezen irányelv szerint – különleges szakmai képzések alapján személyesen, saját felelősségre és szakmailag függetlenül szellemi-gondolati szolgáltatásokat végzők biztosítanak a megbízó és a nyilvánosság számára. Foglalkozásukat a tagállamban – a Szerződésnek megfelelően – szokásosan szakmai jogi kötelezettségeknek megfelelően végzik az állami törvényhozás és az ebben a keretben az adott szakmai képviselő által autonóm módon meghozott jog szerint, amely biztosítja, és továbbfejleszti a szakszerűséget, a minőséget és az ügyfél felé fennálló bizalmi viszonyt.**
- (44) Ez az irányelv nem érinti az egészség- és fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához szükséges intézkedéseket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. cím

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél

Ez az irányelv megállapítja azokat a szabályokat, amelyek szerint az a tagállam, amely a területén egy szabályozott szakma gyakorlásának megkezdését, illetve gyakorlását ahhoz köti, hogy az érintett személy egy adott szakmai képzéssel rendelkezzen (a továbbiakban: fogadó tagállam), az adott szakma gyakorlásának megkezdése és gyakorlása érdekében el kell, hogy ismerje azokat a szakmai képzéseket, amelyeket egy vagy több más tagállamban (a továbbiakban: saját tagállam) szereztek, és amelyek feljogosítják az adott képzéssel rendelkező személyt a fogadó tagállam területén ugyanazon szakma gyakorlására.

⁽¹⁾ HL L 78., 1977.3.26., 17. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 77., 1998.3.14., 36. o. A 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

2005. május 11., szerda

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet a tagállamok minden olyan állampolgárára alkalmazni kell, aki önálló vállalkozóként vagy munkavállalóként, **beleértve a szabadfoglalkozásúakat**, egy attól eltérő tagállamban kíván egy szabályozott szakmát gyakorolni, mint amelyben szakmai képzését szerezte.

(2) Saját szabályozásának megfelelően minden tagállam lehetővé teheti a tagállamok azon állampolgárai számára, akik nem valamely tagállamban szerzett szakmai képzésről szóló okirattal rendelkeznek, hogy területén a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti szabályozott szakmát gyakoroljanak. A III. cím III. fejezetének hatálya alá tartozó szakmák esetében ennek az elsődleges elismerésnek tiszteletben kell tartania az ugyanazon fejezetben megállapított képzési minimumkövetelményeket.

(3) Amennyiben egy adott szabályozott szakma tekintetében valamely önálló közösségi jogi aktus a szakmai képzések elismerésével közvetlenül összefüggő egyéb, különös rendelkezést állapít meg, ennek az irányelvnek a vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók.

3. cikk

Fogalom meghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „szabályozott szakma”: olyan szakmai tevékenység vagy szakmai tevékenységek csoportja, amely gyakorlásának a megkezdése, gyakorlása vagy gyakorlásának valamelyik módja, közvetlenül vagy közvetve, meghatározott szakmai képzéssel való rendelkezéshez kötött törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján; a gyakorlás módjának minősül különösen a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések által adott szakmai képzéssel rendelkező személyek számára fenntartott szakmai cím használata. Amennyiben e meghatározás első mondata nem alkalmazható, a (2) bekezdésben említett szakmát szabályozott szakmának kell tekinteni;

b) „szakmai képzítés”: előírt képzítés megszerzését tanúsító okirattal, a 11. cikk a) pontjának i. alpontjában említett képzettségi tanúsítvánnyal és/vagy szakmai tapasztalattal tanúsított képzítés;

c) „előírt képzítés megszerzését tanúsító okirat”: olyan oklevél, bizonyítvány vagy egyéb okirat, amelyet egy tagállamban, e tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései alapján kijelölt hatóság bocsátott ki, és amely igazolja a túlnyomóan Közösségen belüli szakképzés sikeres elvégzését. Amennyiben e meghatározás első mondata nem alkalmazható, az előírt képzítés megszerzését tanúsító, a (3) bekezdésben említett okiratot előírt képzítés megszerzését tanúsító okiratnak kell tekinteni;

d) **„illetékes hatóság”: minden, a tagállamok által jogosultsággal ellátott hatóság vagy szerv, amely különösen arra jogosult, hogy képzési bizonyítványokat és egyéb dokumentumokat vagy információkat kiállítson, illetve átvegyen, valamint olyan kérvényeket fogadjon, és határozatokat hozzon, amelyekre a jelen irányelv vonatkozik;**

e) „szabályozott képzés”: minden olyan képzés, amely kifejezetten egy adott szakma gyakorlásának elsajátítására irányul, és amely egy vagy több kurzusból áll, amelyet szükség szerint szakmai képzés, próbaidős gyakorlat vagy szakmai gyakorlat egészít ki;

A szakmai képzés, a próbaidős gyakorlat vagy a szakmai gyakorlat felépítését és szintjét az érintett tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései határozzák meg, illetve ezeket az e célra kijelölt hatóság felügyeli, illetve hagyja jóvá;

f) „szakmai tapasztalat”: az adott szakma tényleges és jogszerű gyakorlása valamely tagállamban;

g) „alkalmazkodási időszak”: szabályozott szakma gyakorlása a fogadó tagállamban, az adott szakmában megfelelő képzéssel rendelkező személy felügyelete mellett; az ilyen, felügyelet alatt folytatott gyakorlattal töltött időszak adott esetben továbbképzést is magában foglalhat. A felügyelet alatt folytatott gyakorlattal töltött időszakot értékelni kell. Az alkalmazkodási időszakot és annak értékelését szabályozó részletes szabályokat, valamint a felügyelet alatt lévő migráns jogállását a fogadó tagállam illetékes hatósága állapítja meg;

A felügyelet alatt folytatott gyakorlatát töltő személy fogadó tagállambeli jogállását – különösen a tartózkodási jog, a kötelezettségek, a szociális jogok és az ellátások, juttatások és javadalmazás tekintetében – a fogadó tagállam illetékes hatóságai az alkalmazandó közösségi joggal összhangban állapítják meg.

2005. május 11., szerda

- h) „alkalmassági vizsga”: a kérelmező szakmai tudására korlátozott, a fogadó tagállam illetékes hatóságai által lefolytatott vizsga, amelynek célja annak felmérése, hogy a kérelmező alkalmas-e az adott tagállamban valamely szabályozott szakma gyakorlására. A vizsga lefolytatása érdekében az illetékes hatóságok listát készítenek azokról a szakterületekről, amelyekre – a fogadó tagállamban megkövetelt képzés és a kérelmező által végzett képzés összehasonlítása alapján – a kérelmező oklevele vagy az előírt képesítés megszerzését tanúsító egyéb okirata nem vonatkozik.

Az alkalmassági vizsgának figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy a kérelmező a saját tagállamában vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, szakképzett személy. A vizsgának a listáról kiválasztott olyan szakterületeket kell átfognia, amelyek ismerete a szakmának a fogadó tagállamban való gyakorlásához feltétlenül szükséges. A vizsga kiterjedhet az érintett tevékenységekre a fogadó tagállamban alkalmazandó szakmai szabályok ismeretére is.

Az alkalmassági vizsga alkalmazásának részleteit, valamint a fogadó tagállamban alkalmassági vizsgára készülő kérelmezőnek a fogadó tagállambeli jogállását a fogadó tagállam illetékes hatóságai határozzák meg;

- i) „vállalkozás vezetője”: aki egy vállalkozásban az adott foglalkozási ágban a következő tevékenységet végzi:
- i. vállalkozás vezetője vagy vállalkozás fióktelepének vezetője; vagy
 - ii. a vállalkozás tulajdonosának vagy vezetőjének a helyettese, amennyiben ez a beosztás a vállalkozás tulajdonosának vagy a vezetőjének felelősségével egyenértékű felelősséggel párosul; vagy
 - iii. kereskedelmi és/vagy technikai jellegű feladatokkal együtt járó vezető beosztásban van, és a vállalkozás egy vagy több osztályaért felelős.

- (2) Az I. mellékletben szereplő valamely szövetség vagy szervezet tagjai által gyakorolt szakma szabályozott szakmának minősül.

Az első albekezdésben említett szövetségek, illetve szervezetek célja különösen az érintett szakmai terület magas színvonalának elősegítése és fenntartása. Ennek érdekében ezeket a szövetségeket és szervezeteket a tagállamok különös formában ismerik el, e szövetségek és szervezetek pedig a tagjaik részére, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot állítanak ki, gondoskodnak arról, hogy a tagjaik tiszteletben tartsák az általuk megállapított szakmai magatartási szabályokat, továbbá feljogosítják tagjaikat egy bizonyos cím, vagy azzal együtt viselhető rövidítés használatára, vagy arra, hogy az adott előírt képesítésnek megfelelő jogállás előnyeiből részesüljenek.

Ha egy tagállam az első bekezdésben említett valamely szövetséget vagy szervezetet elismer, erről tájékoztatja a Bizottságot, a Bizottság pedig megfelelő értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

- (3) A harmadik ország által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratnak kell tekinteni, amennyiben annak birtokosa az érintett szakmában annak a tagállamnak a területén, amely a szóban forgó, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot a 2. cikk (2) bekezdésének megfelelően elismerte, hároméves, az említett tagállam által tanúsított szakmai tapasztalatot szerzett.

4. cikk

Az elismerés joghatásai

- (1) A szakmai képesítésnek a fogadó tagállam általi elismerése révén a jogosult a fogadó tagállamban megkezdheti annak a szakmának a gyakorlását, amelyre vonatkozóan a saját tagállamában képzettséggel rendelkezik, és ezt a szakmát a fogadó tagállamban ugyanolyan feltételek mellett gyakorolhatja, mint a fogadó tagállam állampolgárai.

- (2) Ezen irányelv alkalmazásában, az a szakma, amelyet a kérelmező a fogadó tagállamban gyakorolni kíván, azonos azzal, amelyre vonatkozóan a saját tagállamában képzettséggel rendelkezik, feltéve, hogy az érintett tevékenységek hasonlóak.

2005. május 11., szerda

II. cím

SZABAD SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS

5. cikk

A szabad szolgáltatásnyújtás elve

(1) A közösségi jog különös rendelkezéseinek, valamint ezen irányelv 6. és 7. cikkének sérelme nélkül, a tagállamok semmilyen, szakmai képesítéssel kapcsolatos okból nem korlátozhatják a szabad szolgáltatásnyújtást egy másik tagállamban:

- a) ha a szolgáltatásnyújtó jogszerűen letelepedett egy tagállamban azzal a céllal, hogy ott ugyanazt a szakmát gyakorolja (a továbbiakban: „letelepedés szerinti tagállam”); valamint
- b) a szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén, amennyiben az adott szakmát a letelepedés szerinti tagállamban a szolgáltatásnyújtást megelőző tíz év folyamán legalább két évig gyakorolta, abban az esetben, ha a szakma abban a tagállamban nem szabályozott. A szakma két évig tartó gyakorlását előíró feltétel nem alkalmazható, ha akár a szakma, akár a szakmára felkészítő képzés szabályozott.

(2) E cím rendelkezéseit **csak akkor** kell alkalmazni, ha a szolgáltatásnyújtó az (1) bekezdésben említett szakma átmeneti és alkalmi jellegű gyakorlása céljából megy a fogadó tagállam területére.

A szolgáltatásnyújtás átmeneti és alkalmi jellegét – különösen a szolgáltatás időtartama, gyakorisága, rendszeressége és folytonossága alapján – esetenként kell megállapítani.

(3) A szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén a fogadó tagállamnak az e tagállamban ugyanazt a szakmát gyakorló szakképzett személyekre vonatkozó, szakmai, **jogi** vagy közigazgatási jellegű, olyan **szakmai magatartási szabályzata** hatálya alá kerül, amelyek a szakmai képesítéssel közvetlenül összefüggnek, úgymint a szakma meghatározására, a címek használatára, valamint a fogyasztóbiztonsággal és a fogyasztóvédelemmel közvetlenül és konkrétan összefüggő súlyos szakmai mulasztásokra vonatkozó, **valamint a fegyelmi** rendelkezések.

6. cikk

Mentességek

Az 5. cikk (1) bekezdése alapján a fogadó tagállam a másik tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtót mentesíti a saját területén letelepedett szakképzett személyekkel szemben támasztott alábbi követelményeinek teljesítése alól:

- a) szakmai szervezet vagy testület engedélyének beszerzése, szakmai szervezet vagy testület általi nyilvántartásba vétel, vagy szakmai szervezetben vagy testületben tagság betöltése. A tagállamok annak érdekében, hogy megkönnyítsék a területükön hatályos fegyelmi rendelkezéseknek az ezen irányelv 5. cikke (3) bekezdésével összhangban történő alkalmazását, előírhatják az érintett személynek egy ilyen szakmai szervezet vagy testület általi automatikus ideiglenes nyilvántartásba vételét, vagy formális tagságát egy ilyen szervezetben, illetve testületben, feltéve, hogy az ilyen nyilvántartásba vétel, illetve tagság nem késlelteti és semmilyen módon nem nehezíti a szolgáltatások nyújtását, valamint nem ró további költségeket a szolgáltatásnyújtóra. A 7. cikk (1) bekezdésében említett nyilatkozat és szükség szerinti megújított nyilatkozat egy példányát – amelyhez a 7. cikk (2) bekezdésében említett iratok egy példányát kell csatolni azon szakmák esetében, amelyeknek a 7. cikk (4) bekezdésében említett közegészségügyi és közbiztonsági vonatkozásai vannak, vagy amelyek a III. cím III. fejezete értelmében feltétel nélküli elismerésben részesülnek – az illetékes hatóság megküldi az érintett szakmai szervezetnek vagy testületnek, és ez az említett célra szolgáló automatikus ideiglenes nyilvántartásba vételnek, illetve formális tagságnak minősül;
- b) valamely társadalombiztosítási szervnél történő nyilvántartásba vétel, a biztosító intézményekkel a biztosított személyek javára végzett tevékenységekre vonatkozóan történő elszámolás céljából.

A szolgáltatásnyújtó azonban előzetesen, illetve sürgős esetben utólag tájékoztatni köteles a b) pontban említett szervet az általa nyújtott szolgáltatásokról.

7. cikk

A szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén előzetesen teendő nyilatkozat

(1) A tagállamok megkövetelhetik, hogy a szolgáltatásnyújtó, amikor szolgáltatásnyújtás céljával első alkalommal megy egyik tagállamból egy másikba, a fogadó tagállam illetékes hatóságával előzetesen benyújtandó

2005. május 11., szerda

írásbeli nyilatkozatban ezt közölje, és ennek során tájékoztassa e hatóságot biztosítási fedezetének vagy a szakmai felelősséggel kapcsolatos egyéb egyéni vagy kollektív védelem formáinak adatairól. Ezt a nyilatkozatot évente meg kell újítani, ha a szolgáltatásnyújtó az adott év folyamán az adott tagállamban átmeneti vagy alkalmi jellegű szolgáltatást kíván nyújtani. A szolgáltatásnyújtó a nyilatkozatot bármilyen formában megteheti.

(2) Ezenkívül, az első alkalommal történő szolgáltatásnyújtáskor, illetve ha az okiratokban ismertetett helyzetben érdemi változás következett be, a tagállamok megkövetelhetik a következő iratoknak a nyilatkozathoz való csatolását:

- a) a szolgáltatásnyújtó állampolgárságát igazoló okmány;
- b) igazolás arról, hogy a szolgáltatásnyújtó az érintett tevékenységek gyakorlása céljából jogszerűen letelepedett valamely tagállamban, **és arról, hogy az igazolás benyújtásakor átmenetileg sincs eltöltve ezeknek a tevékenységeknek a gyakorlásától;**
- c) szakmai képzés megszerzését tanúsító okirat;
- d) az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett esetekben, bármilyen bizonyítási eszköz, amely bizonyítja, hogy a szolgáltatásnyújtó az érintett tevékenységet a megelőző tíz év folyamán legalább két éven keresztül gyakorolta;
- e) **a biztonsági szektorban, amennyiben a saját tagállam megköveteli, a szolgáltatásnyújtó és munkatársai biztonsági szempontból releváns helyzetekben való megbízhatóságáról szóló igazolása.**

(3) A szolgáltatást a letelepedés szerinti tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani, amennyiben abban a tagállamban létezik ilyen cím az adott szakmai tevékenységre. Ezt a címet a letelepedés szerinti tagállam hivatalos nyelven vagy hivatalos nyelveinek valamelyikén úgy kell feltüntetni, hogy a fogadó tagállam szakmai címével ne lehessen összetéveszteni. Amennyiben a letelepedés szerinti tagállamban nem létezik ilyen szakmai cím, a szolgáltatásnyújtónak előírt képesítését kell feltüntetnie e tagállam hivatalos nyelven vagy hivatalos nyelveinek valamelyikén. Kivételt képeznek a III. cím III. fejezetében említett esetek, amelyekben a szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani.

(4) Az első alkalommal történő szolgáltatásnyújtás esetében, ha olyan, közegészségügyi vagy közbiztonsági vonatkozású szabályozott szakmáról van szó, amelyre nem vonatkozik a III. cím III. fejezete szerinti feltétel nélküli elismerés, a fogadó tagállam illetékes hatósága az első szolgáltatásnyújtás előtt ellenőrizheti a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítéseit. Ez az előzetes ellenőrzés csak akkor lehetséges, ha annak célja az, hogy megakadályozza a szolgáltatás igénybevevője egészségének, illetve biztonságának a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítésének hiánya miatti súlyos károsodását, illetve sérelmét, és ha az ellenőrzés nem lépi túl a céljának eléréséhez szükséges mértéket.

Legkésőbb a nyilatkozat és a csatolt iratok beérkezését követő egy hónapon belül az illetékes hatóság igyekszik közölni a szolgáltatásnyújtóval vagy a képzése ellenőrzésének mellőzéséről szóló határozatát, vagy az ellenőrzés eredményét. Amennyiben olyan nehézség merül fel, amely késedelmet okozna, az illetékes hatóság a szolgáltatásnyújtót az első hónapon belül értesíti a késedelem okáról és a határozat meghozatalának várható időpontjáról; a határozatot a teljes dokumentáció beérkezésétől számított második hónapon belül meg kell hozni.

Amennyiben lényeges eltérés van a szolgáltatásnyújtó szakmai képzése és a fogadó tagállamban megkövetelt képzés között, és ez az eltérés olyan mértékű, hogy az veszélyt jelent a közegészségre vagy a közbiztonságra, a fogadó tagállamnak lehetőséget kell adnia a szolgáltatásnyújtónak arra, hogy – különösen alkalmassági vizsga letételével – bizonyítsa, hogy megszerezte a hiányzó ismereteket vagy szaktudást. A szolgáltatás nyújtását az előző albekezdéssel összhangban hozott határozat keltétől számított egy hónapon belül minden esetben lehetővé kell tenni.

Amennyiben az illetékes hatóság az előző albekezdésekben rögzített határidőkön belül nem reagál, a szolgáltatásnyújtást meg lehet kezdeni.

Ha a képesítéseket e bekezdés alapján ellenőrizték, a szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címének használata mellett kell nyújtani.

2005. május 11., szerda

8. cikk

Közigazgatási együttműködés

(1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai megkereshetik a letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságait minden egyes szolgáltatásnyújtás esetében, hogy adjanak tájékoztatást a szolgáltatásnyújtó letelepedésének jogszerűségére és helyes magaviseletére vonatkozóan, valamint arra vonatkozóan, hogy nem szabtak ki vele szemben szakmai jellegű fegyelmi vagy büntetőszankciót. A letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságai ezt a tájékoztatást az 56. cikk rendelkezéseivel összhangban adják.

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják minden olyan információ cseréjét, amely a szolgáltatás igénybevevőjének a szolgáltatásnyújtó ellen benyújtott panaszai elbírálásához szükséges. A szolgáltatás igénybevevőjével a panasz elbírálásának eredményét közölni kell.

9. cikk

A szolgáltatás igénybevevőinek tájékoztatása

Ha a szolgáltatásnyújtás a letelepedés szerinti tagállam szakmai címének használata mellett vagy a szolgáltatásnyújtó előírt képesítésének feltüntetése mellett történik, a közösségi jogban foglalt egyéb tájékoztatási követelmények teljesítésén kívül a fogadó tagállam illetékes hatóságai megkövetelhetik a szolgáltatásnyújtótól, hogy a szolgáltatás igénybevevőjének a következő adatok bármelyikét vagy összességét megadja:

- a) ha a szolgáltatásnyújtó szerepel valamilyen cégnyilvántartásban vagy hasonló nyilvános jegyzékben, annak a nyilvántartásnak a neve, amelybe bejegyezték, a bejegyzés száma, vagy az adott nyilvántartásban szereplő, egyenértékű azonosító;
- b) ha a tevékenység a letelepedés szerinti tagállamban engedélyköteles, az illetékes felügyeleti hatóság neve és címe;
- c) olyan szakmai szövetség vagy hasonló testület, amely a szolgáltatásnyújtót nyilvántartásba vette;
- d) a szakmai cím, vagy ha nincs ilyen cím, a szolgáltatásnyújtó előírt képesítése és az a tagállam, ahol azt megszerezte;
- e) ha a szolgáltatásnyújtó HÉA-köteles tevékenységet folytat, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EKG hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 22. cikkének (1) bekezdésében említett HÉA-azonosítószám;
- f) a biztosítási fedezet, vagy a szakmai felelősséggel kapcsolatos egyéb egyéni vagy kollektív védelem formájával kapcsolatos adatok.

III. cím

A LETELEPEDÉS SZABADSÁGA

I. fejezet

A képzés elvégzését tanúsító okiratok elismerésének általános rendszere

10. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet minden olyan szakmára alkalmazni kell, amely nem e cím II. és III. fejezetének hatálya alá tartozik, továbbá azon következő esetekben, amikor a kérelmező, különleges és kivételes okok miatt nem felel meg az említett fejezetekben megállapított feltételeknek:

- a) a IV. mellékletben felsorolt tevékenységek tekintetében akkor, ha a migráns nem felel meg a 17., a 18. és a 19. cikkben megszabott követelményeknek;

⁽¹⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2004/66/EK irányelvvel (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) módosított irányelv.

2005. május 11., szerda

- b) általános orvosok, szakorvosok, általános ápolók, fogorvosok, fogszakorvosok, állatorvosok, szülésznők, gyógyszerészek és építészmérnökök tekintetében akkor, ha a migráns nem felel meg a tényleges és jogszerű szakmai gyakorlatra vonatkozóan a 23., 27., 33., 37., 39., 43. és 49. cikkben említett követelményeknek;
- c) építészmérnökök tekintetében akkor, ha a migráns olyan, előírt képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik, amelyet nem sorol fel az V. melléklet 5.7. pontja;
- d) a 21. cikk (1) bekezdésének, valamint a 23. és a 27. cikknek a sérelme nélkül, azon orvosok, ápolók, fogorvosok, állatorvosok, szülésznők, gyógyszerészek és építészmérnökök tekintetében, akik olyan, előírt szakosított képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelynek kibocsátására az V. melléklet 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. és 5.7.1. pontjában felsorolt valamely cím megszerzéséhez vezető képzést követően kerül sor, és ezekben az esetekben is kizárólag a szóban forgó szakosodás elismerése céljából;
- e) olyan általános ápolók és szakápolók tekintetében, akik olyan, előírt szakosított képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelynek kibocsátására az V. melléklet 5.2.2. pontjában felsorolt valamely cím megszerzéséhez vezető képzést követően kerül sor, akkor, ha a migráns ezt az okiratot egy olyan másik tagállamban kívánja elismertetni, ahol az érintett szakmai tevékenységeket általános ápolói képzésben nem részesült szakápolók végzik;
- f) általános ápolói képzésben nem részesült szakápolók tekintetében akkor, ha a migráns ezt az okiratot egy olyan másik tagállamban kívánja elismertetni, ahol az érintett szakmai tevékenységeket általános ápolók, általános ápolói képzésben nem részesült szakápolók, vagy olyan szakápolók végzik, akik olyan, előírt szakosított képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelynek kibocsátására az V. melléklet 5.2.2. pontjában felsorolt címek megszerzéséhez vezető képzést követően kerül sor;
- g) azon migránsok esetében, akik megfelelnek a 3. cikk (3) bekezdésében foglalt követelményeknek.

11. cikk

Képesítési szintek

A 13. cikk alkalmazásában **a szakmai képesítések az alábbiak szerinti szintjei különböztethetők meg:**

- a) olyan képzettségi tanúsítvány, amelyet a saját tagállamnak az e tagállam törvényi, rendeleti, vagy közigazgatási rendelkezései alapján kijelölt illetékes hatósága bocsátott ki, a következők alapján:
- i. olyan képzés, amelyre a **b), c), d) és e) pont** szerinti bizonyítvány vagy oklevél nem vonatkozik, vagy előzetes képzés nélküli meghatározott vizsga, vagy a szakmának valamely tagállamban három egymást követő éven át teljes munkaidőben történő gyakorlása, vagy ezzel azonos időtartamban az előző tíz év folyamán részmunkaidőben történő gyakorlása; vagy
 - ii. általános vagy középiskolai végzettség, amely a bizonyítvány birtokosának általános műveltségét igazolja;
- b) olyan bizonyítvány, amely olyan középfokú képzés sikeres elvégzését igazolja, amely
- i. vagy általános jellegű, és azt a **c) pontban** említettektől eltérő tanulmányok vagy szakmai képzés, és/vagy az e tanulmányok mellett megkövetelt próbaidős vagy szakmai gyakorlat egészítik ki;
 - ii. vagy műszaki, illetve szakmai jellegű, és azt adott esetben az **i. pontban** említett tanulmányok vagy szakmai képzés, és/vagy az e képzés mellett megkövetelt próbaidős vagy szakmai gyakorlat egészítik ki;
- c) olyan oklevél, amely a következők sikeres elvégzését igazolja:
- i. vagy a **d) és e) pontban** említettől eltérő, legalább egyéves **vagy azzal egyenértékű időtartamú, részdíós**, középfokú végzettségre épülő képzés, amely megkezdésének egyik feltétele főszabály szerint a középfokú tanulmányok egyetemi vagy felsőoktatási továbbtanulásra jogosító sikeres elvégzése, **vagy ezzel egyenértékű középfokú iskolai képzés befejezése**, valamint az e középfokú végzettségre épülő képzés mellett adott esetben megkövetelt szakmai képzés;

2005. május 11., szerda

- ii. vagy, szabályozott szakma esetében, az **i. pont** szerinti képzési szinttel azonos szintű, a II. mellékletben szereplő speciális rendszerű képzés, amely hasonló szakmai színvonalat biztosít, és a hallgatót feladatkörök és funkciók hasonló szintjére készíti fel. A II. mellékletben szereplő listát az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet módosítani az előző mondatban foglalt követelményeknek megfelelő képzés figyelembevétele céljából;
- d) olyan oklevél, amely középfokú végzettségre épülő, legalább három, **de legfeljebb négyéves** időtartamú **vagy azzal egyenértékű időtartamú, résziidős**, egyetemen, vagy felsőoktatási intézményben, vagy más, azonos képzési szintet nyújtó egyéb intézményben folytatott képzés sikeres elvégzését, valamint az e középfokú végzettségre épülő képzés mellett adott esetben megkövetelt szakmai képzés sikeres elvégzését igazolja;
- e) **olyan oklevél, amely igazolja, hogy tulajdonosa négy évnél hosszabb, vagy annak megfelelő időtartamú résziidős felsőfokú tanfolyamot valamely egyetemen vagy más felsőfokú intézményben vagy azonos szintű más intézményben sikeresen elvégzett, és adott esetben azt, hogy a felsőfokú tanfolyam mellett előírt szakképzést sikeresen elvégezte.**

12. cikk

A képesítések egyenlő kezelése

A valamely tagállam illetékes hatósága által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot vagy okirategyüttest, amely egy képzésnek a Közösségben való sikeres elvégzését igazolja, és amelyet az adott tagállam azonos szintűnek ismer el, és amely birtokosának ugyanazokat a jogokat biztosítja a szakma gyakorlásának megkezdése vagy gyakorlása tekintetében, vagy az érintett szakma gyakorlására készíti fel, az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat 11. cikkben szereplő típusaként kell kezelni, a szóban forgó szintet tekintve is.

Minden olyan szakmai képesítést, amely bár nem felel meg a saját tagállam hatályos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseiben egy adott szakma gyakorlásának megkezdésére, illetve gyakorlására vonatkozóan előírt követelményeknek, a képesítés birtokosára e rendelkezések erejénél fogva szerzett jogokat ruház, az első bekezdésben meghatározott feltételekkel azonos módon az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratként kell kezelni. **Ez különösképpen akkor alkalmazandó, ha a saját tagállam megemeli valamely szakma elkezdéséhez, annak gyakorlásához szükséges képzés szintjét, és ha valaki számára, aki korábban már részt vett olyan képzésben, amely nem felel meg az új szakképesítési elvárásoknak, a nemzeti jogalkotási, szabályozó vagy közigazgatási rendelkezések erejénél fogva szerzett jogok előnyt biztosítanak; ilyen esetben a 13. cikk alkalmazása érdekében a korábbi képzést a fogadó tagállam, mint az új képzésnek megfelelőt fogadja el.**

13. cikk

Az elismerés feltételei

(1) Ha egy szabályozott szakma gyakorlásának megkezdését vagy gyakorlását a fogadó tagállam meghatározott szakmai képesítés megszerzéséhez köti, ennek a tagállamnak az illetékes hatósága a tagállam saját állampolgáira alkalmazottakkal azonos feltételek mellett köteles engedélyezni az adott szakma gyakorlásának megkezdését és gyakorlását olyan kérelmezők számára, akik olyan képzettségi tanúsítvánnyal vagy előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelyet egy másik tagállam követel meg ahhoz, hogy területén az adott szakma gyakorlását megkezdhessék, illetve az adott szakmát gyakorolhassák.

A képzettségi tanúsítványnak, illetve az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratnak a következő feltételeket kell kielégítenie:

- a) valamely tagállamnak az e tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseivel összhangban kijelölt illetékes hatósága bocsátotta ki;
- b) a fogadó tagállamban megkövetelt, a 11. cikkben leírt szakmai képesítési szintet közvetlenül megelőző alacsonyabb képesítési szinttel legalább egyenértékű szakmai képesítési szintet tanúsít.

(2) A szakma (1) bekezdésben leírt gyakorlásának megkezdését és gyakorlását azon kérelmező számára is engedélyezni kell, aki az ugyanazon bekezdésben említett szakmát a megelőző tíz év folyamán két éven keresztül teljes munkaidőben gyakorolta egy, az adott szakmát nem szabályozó másik tagállamban, feltéve, hogy egy vagy több képzettségi tanúsítvánnyal vagy előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik.

2005. május 11., szerda

A képzettségi tanúsítványnak, illetve az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratnak a következő feltételeket kell kielégítenie:

- a) valamely tagállamnak az e tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseivel összhangban kijelölt illetékes hatósága bocsátotta ki;
- b) a fogadó tagállamban megkövetelt, a 11. cikkben leírt szakmai képesítési szintet közvetlenül megelőző alacsonyabb képesítési szinttel legalább egyenértékű szakmai képesítési szintet tanúsít;
- c) tanúsítja, hogy a birtokosa felkészült a szóban forgó szakma gyakorlására.

Az első albekezdésben említett kétéves szakmai tapasztalat nem szükséges azonban, ha a kérelmező képesítéseit tanúsító dokumentumok a 3. cikk (1) bekezdésének *e) pontja* értelmében a 11. cikk **b), c), d) vagy e) pontjában** meghatározott **képesítési szintek** szabályozott szakképzést igazolnak. A III. mellékletben felsorolt szabályozott képzési formákat a **11. cikk c) pontjában leírt szinten** kell ilyen szabályozott képzésnek tekinteni. A III. mellékletben szereplő listát az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet módosítani a hasonló szakmai színvonalat biztosító, és a hallgatót hasonló szintű feladatkörökre és funkciókra felkészítő szabályozott képzés figyelembevétele céljából.

(3) **E cikk (1) bekezdésének b) pontjától és a (2) bekezdésének b) pontjától eltérve** a fogadó tagállam **lehetővé teszi a szabályozott szakma megkezdését és gyakorlását** olyan esetekben, ha a területén az adott szakma gyakorlásának megkezdése olyan képesítéshez kötött, amely a **11. cikk c) pontjában említett** négy évet meghaladó időtartamú felsőfokú vagy egyetemi képzés sikeres elvégzését **igazolja**.

14. cikk

Kompenzációs intézkedések

(1) A 13. cikk nem zárja ki azt, hogy a fogadó tagállam megkövetelje a kérelmezőtől maximum 3 éves alkalmazkodási időszak letöltését vagy alkalmassági vizsga letételét, ha:

- a) annak a képzésnek az időtartama, amelynek elvégzéséről a 13. cikk (1) vagy (2) bekezdése értelmében okirattal rendelkezik, legalább egy évvel rövidebb, mint amelyet a fogadó tagállam megkövetel;
- b) az általa elvégzett képzés a fogadó tagállam által megkövetelt, az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat tárgyát képező tantárgyaktól lényegesen eltérő tantárgyakat foglal magában;
- c) a fogadó tagállamban a szabályozott szakma egy vagy több olyan szabályozott szakmai tevékenységet foglal magában, amely a kérelmező saját tagállamában a 4. cikk (2) bekezdése értelmében ennek megfelelő szakmában nem létezik, és ez az eltérés a fogadó tagállamban megkövetelt olyan meghatározott képzésben nyilvánul meg, amely a kérelmező képzettségi tanúsítványának vagy előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratának tárgyát képező tantárgyaktól lényegesen eltérő tantárgyakat foglal magában.

(2) Ha a fogadó tagállam él az (1) bekezdésben foglalt lehetőséggel, fel kell ajánlania a kérelmezőnek az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga közötti választás lehetőségét.

Ha egy tagállam egy adott szakma tekintetében úgy ítéli meg, hogy el kell térnie attól az előző albekezdésben foglalt követelménytől, amely szerint felajánlja a kérelmezőnek az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga közötti választás lehetőségét, erről előre tájékoztatnia kell a többi tagállamot és a Bizottságot, és az eltérést kellőképpen indokolnia kell.

Ha az összes szükséges információ megszerzését követően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a második albekezdésben említett eltérés nem helyénvaló, vagy nincs összhangban a közösségi joggal, három hónapon belül felkéri az érintett tagállamot arra, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedés megtételétől. Amennyiben a Bizottság a fent említett határidőn belül nem ad választ, az eltérést alkalmazni lehet.

(3) A kérelmező választási jogának a (2) bekezdésben megállapított elvétől eltérve, olyan szakmák esetében, amelyek gyakorlásához a nemzeti jog pontos ismerete szükséges, és amelyek tekintetében a nemzeti jogi tanácsadás és/vagy segítségnyújtás a szakmai tevékenység alapvető és állandó eleme, a fogadó tagállam maga választhat az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga között.

2005. május 11., szerda

Ugyanez vonatkozik a 10. cikk b) és c) pontjában foglalt esetekre, a 10. cikk d) pontjában foglalt esetekre az orvosok és fogorvosok tekintetében, illetve a 10. cikk f) pontjában foglalt esetekre akkor, ha a migráns egy olyan másik tagállamban kéri az elismerést, ahol az érintett szakmai tevékenységeket általános ápolók, vagy pedig olyan szakápolók végzik, akik olyan előírt szakosított képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, amelynek kibocsátására az V. melléklet 5.2.2. pontjában felsorolt címek megszerzéséhez vezető képzést követően kerül sor, továbbá a 10. cikk g) pontjában foglalt esetekre.

A 10. cikk a) pontjában foglalt esetekben a fogadó tagállam alkalmazkodási időszak letöltését vagy alkalmassági vizsga letételét követelheti meg, ha a migráns önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként olyan szakmai tevékenységeket kíván gyakorolni, amelyekhez szükséges a hatályos különös nemzeti szabályok ismerete és alkalmazása, feltéve, hogy e szabályok ismeretét és alkalmazását a fogadó tagállam illetékes hatóságai az ilyen tevékenységek gyakorlásának megkezdéséhez a tagállam saját állampolgáraitól is megkövetelik.

(4) Az (1) bekezdés b) és c) pontja alkalmazásában, a „lényegesen eltérő tantárgyak” olyan tantárgyak, amelyek ismerete a szakma gyakorlásához feltétlenül szükséges, és amelyek tekintetében a migráns által végzett képzés jelentős eltéréseket mutat a fogadó tagállamban megkövetelt képzéstől időtartam vagy tartalom vonatkozásában.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazásánál kellő tekintettel kell lenni az arányosság elvére. Különösen, ha a fogadó tagállam alkalmazkodási időszak letöltését vagy alkalmassági vizsga letételét kívánja megkövetelni a kérelmezőtől, előbb meg kell győződnie arról, hogy a kérelmező által valamely tagállambeli vagy harmadik országbeli szakmai tapasztalata során szerzett ismeretek olyan jellegűek-e, hogy teljesen vagy részben áthidalják a (4) bekezdésben említett lényeges eltérést.

15. cikk**A kompenzációs intézkedések mellőzése közös követelményrendszerek alapján**

(1) E cikk alkalmazásában, a „közös követelményrendszer” olyan szakmai képesítési kritériumok egy csoportja, amelyek alkalmasak azoknak a lényeges eltéréseknek az ellensúlyozására, amelyeket egy adott szakma tekintetében a különböző tagállamokban létező képzési követelmények között állapítottak meg. Ezeket a lényeges eltéréseket úgy kell megállapítani, hogy legalább a tagállamok kétharmadában – köztük az adott szakmát szabályozó valamennyi tagállamban – össze kell hasonlítani a képzés időtartamát és tartalmát. A képzések tartalmi eltérései a szakmai tevékenységek tárgyának lényeges eltéréseiből eredhetnek.

(2) Az 1. bekezdésben meghatározott közös platformot a tagállamok vagy a nemzeti és európai szinten reprezentatív szakmai szövetségek **vagy szervezetek** terjeszthetnek be a Bizottsághoz. Ha a Bizottságnak a tagállamokkal történt konzultációt követően az a véleménye, hogy a közös platformtervezet a szakképesítések kölcsönös elismerését előmozdítja, az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, azok alkalmazása céljából intézkedéstervezetet terjeszthet elő.

(3) Amennyiben a kérelmező szakmai képesítése megfelel a (2) bekezdéssel összhangban elfogadott intézkedésben megállapított kritériumoknak, a fogadó tagállam mellőzi a 14. cikk szerinti kompenzációs intézkedések alkalmazását.

(4) Az (1)–(3) bekezdések nem érintik a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy eldöntsék, hogy területükön az egyes szakmák gyakorlásához milyen képesítéseket követelnek meg, valamint hogy döntsenek az oktatási és szakmai képzési rendszerük tartalmi elemeiről és szervezetéről.

(5) Amennyiben egy tagállam úgy ítéli meg, hogy egy, a (2) bekezdéssel összhangban elfogadott intézkedésben megállapított kritériumok már nem nyújtanak megfelelő biztosítékot a szakmai képzés tekintetében, erről megfelelően tájékoztatja a Bizottságot, amely szükség szerint az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban intézkedéstervezetet terjeszt elő.

(6) A Bizottság ...-ig (*) jelentést nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz e cikk alkalmazásáról, és szükség szerint megfelelő javaslatot tesz e cikk módosítására.

(*) Öt évvel ezen irányelv hatálybalépését követően.

2005. május 11., szerda

II. Fejezet

A szakmai tapasztalat elismerése

16. cikk

A szakmai tapasztalatra vonatkozó követelmények

Ha egy tagállamban a IV. mellékletben felsorolt valamely tevékenység megkezdését vagy végzését általános, kereskedelmi vagy szakmai ismeretek és alkalmasság esetén engedélyezik, az érintett tagállam az ilyen ismeretek és alkalmasság elegendő bizonyítékként fogadja el a tevékenységnek egy másik tagállamban való korábbi végzését. Ennek feltétele, hogy a tevékenység végzése a 17., a 18. és a 19. cikkel összhangban történt.

17. cikk

A IV. melléklet I. jegyzékében említett tevékenységek

- (1) A IV. melléklet I. jegyzékében említett tevékenységek végzésének megkövetelt időtartama:
- hat egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként; vagy
 - három egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, abban az esetben, ha a jogosult igazolja, hogy a kérdéses tevékenység tekintetében korábban legalább hároméves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy
 - négy egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, abban az esetben, ha a jogosult igazolni tudja, hogy a kérdéses tevékenység tekintetében korábban legalább két éves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy
 - három egymást követő év önálló vállalkozóként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy azt megelőzően legalább öt éven keresztül a szóban forgó tevékenységet munkavállalóként végezte; vagy
 - öt egymást követő év, vezető beosztásban, amelyből a jogosult legalább három évet technikai jellegű feladatokkal és a vállalkozás legalább egy osztályáért való felelősséggel együtt járó beosztásban töltött el, ha igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően legalább hároméves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol.
- (2) Az a) és a d) pontban említett esetben feltétel, hogy a tevékenység végzése a hiánytalan kérelemnek az érintett személy által az 56. cikkben említett illetékes hatósághoz történő benyújtását megelőző 10 évnél nem régebben fejeződött be.
- (3) Az (1) bekezdés e) pontja nem alkalmazható az ISIC-nomenklatúra korábbi 855. csoportjába tartozó, fodrászatokban végzett tevékenységekre.

18. cikk

A IV. melléklet II. jegyzékében említett tevékenységek

- (1) A IV. melléklet II. jegyzékében említett tevékenységek végzésének megkövetelt időtartama:
- öt egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként; vagy
 - három egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, ha a jogosult igazolja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően legalább hároméves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy
 - négy egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően legalább két éves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy

2005. május 11., szerda

- d) három egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy azt megelőzően legalább öt éven keresztül a kérdéses tevékenységet munkavállalóként végezte; vagy
- e) öt egymást követő év munkavállalóként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően legalább hároméves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy
- f) hat egymást követő év munkavállalóként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően legalább kétéves képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol.

(2) Az a) és a c) pontban említett esetben feltétel, hogy a tevékenység végzése a hiánytalan kérelemnek az érintett személy által az 56. cikkben említett illetékes hatósághoz történő benyújtását megelőző 10 évnél nem régebben fejeződött be.

19. cikk**A IV. melléklet III. jegyzékében említett tevékenységek**

(1) A IV. melléklet III. jegyzékében említett tevékenységek végzésének megkövetelt időtartama:

- a) három egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként; vagy
- b) két egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol; vagy
- c) két egymást követő év önálló vállalkozóként vagy vállalkozás vezetőjeként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy azt megelőzően legalább három éven keresztül a kérdéses tevékenységet munkavállalóként végezte; vagy
- d) három egymást követő év munkavállalóként, ha a jogosult igazolni tudja, hogy korábban a kérdéses tevékenységet illetően képzésben részesült, amelyet a tagállam által elismert vagy egy illetékes szakmai szervezet által teljes érvényűnek tekintett bizonyítvány igazol.

(2) Az a) és a d) pontban említett esetben feltétel, hogy a tevékenység végzése a hiánytalan kérelemnek az érintett személy által az 56. cikkben említett illetékes hatósághoz történő benyújtását megelőző 10 évnél nem régebben fejeződött be.

20. cikk**A IV. mellékletben szereplő tevékenységek jegyzékeinek módosítása**

A IV. mellékletben felsorolt azon tevékenységek jegyzékai, amelyek tekintetében a szakmai tapasztalat elismerésére a 16. cikk szerint kerül sor, az 58. cikk (2) bekezdésben említett eljárással összhangban módosíthatók a nomenklátúra naprakésszé tétele vagy egyértelművé tétele céljából, feltéve, hogy ez nem jelenti az egyes kategóriákba sorolt tevékenységek változását.

III. FEJEZET**A képzési minimumkövetelmények összehangolása alapján történő elismerés****1. szakasz****Általános rendelkezések****21. cikk****A feltétel nélküli elismerés elve**

(1) Minden tagállam elismeri azokat az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2., illetve 5.7.1. pontjában szereplő, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenységek megkezdésére joga-

2005. május 11., szerda

sító orvosi, általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, gyógyszerészi, illetve építészmérnöki, előírt képzés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyek megfelelnek a 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44., illetve 46. cikkben foglalt képzési minimumkövetelményeknek, és a szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képzések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott okiratokat.

Az ilyen, előírt képzés megszerzését tanúsító okiratot a tagállam illetékes szerveinek kell kibocsátania, és ahhoz szükség szerint az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2., illetve 5.7.1. pontjában említett igazolást kell csatolni.

Az első és a második albekezdés rendelkezései nem érintik a 23., 27., 33., 37., 39. és 49. cikkben említett szerzett jogokat.

(2) Minden tagállam, a házi orvosi praxisnak az adott tagállam szociális biztonsági rendszere keretében való gyakorlása céljából elismeri azokat az előírt képzés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyek az V. melléklet 5.1.4. pontjában szerepelnek, és amelyeket valamely tagállam állampolgára számára más tagállam bocsátott ki a 28. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményekkel összhangban.

Az előző albekezdés rendelkezései nem érintik a 30. cikkben említett szerzett jogokat.

(3) Minden tagállam elismeri azokat a tagállami állampolgárok részére más tagállamok által kibocsátott és az V. melléklet 5.5.2. pontjában szereplő, előírt szülésznői képzés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyek megfelelnek a 40. cikkben említett képzési minimumkövetelményeknek és a 41. cikkben meghatározott kritériumoknak, továbbá a szakmai tevékenységek megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képzések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott okiratokat. Ez a rendelkezés nem érinti a 23. és a 43. cikkben említett szerzett jogokat.

(4) A tagállamok nem kötelesek az V. melléklet 5.6.2. pontjában említett, előírt képzés megszerzését tanúsító okiratokat figyelembe venni új, közforgalmú gyógyszerterek megnyitása esetében. E bekezdés alkalmazásában a három évnél rövidebb ideje működő gyógyszertereket is új gyógyszertereknek kell tekinteni.

(5) Az V. melléklet 5.7.1. pontjában szereplő, előírt építészmérnöki képzés megszerzését tanúsító okirat, amelyet az (1) bekezdés értelmében feltétel nélkül el kell ismerni, olyan képzés elvégzését igazolja, amely legkorábban az ugyanazon mellékletben említett referencia-tanév folyamán kezdődött.

(6) Az orvosi, általános ápolói, fogorvosi, állatorvosi, szülésznői, illetve gyógyszerészi szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdését és gyakorlását minden tagállam az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontjában említett, előírt képzés megszerzését tanúsító okirathoz köti, amely tanúsítja, hogy az érintett személy a képzése során megszerezte a 24. cikk (3) bekezdésében, a 31. cikk (6) bekezdésében, a 34. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésében, a 40. cikk (3) bekezdésében, illetve a 44. cikk (3) bekezdésében említett ismereteket és készségeket.

A 24. cikk (3) bekezdésében, a 31. cikk (6) bekezdésében, a 34. cikk (3) bekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésében, a 40. cikk (3) bekezdésében és a 44. cikk (3) bekezdésében említett ismeretek és készségek körét az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladás-hoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(7) Minden tagállam közli a Bizottsággal azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket az előírt képzések megszerzését tanúsító okiratoknak az e fejezet hatálya alá tartozó területen történő kibocsátását illetően fogad el. Továbbá, a 8. szakaszban említett terület előírt képzés megszerzését tanúsító okirataiban ezt az értesítést a többi tagállamhoz kell intézni.

A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* megfelelő közleményt tesz közzé, amely tartalmazza az előírt képzések megszerzését tanúsító okiratoknak a tagállamok által elfogadott címeit, adott esetben az előírt képzés megszerzését tanúsító okiratot kibocsátó szerv megnevezését, az okiratot kísérő igazolás megnevezését, és az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2., illetve 5.7.1. pontjában említett, az előbbieknél megfelelő szakmai címeiket.

2005. május 11., szerda

22. cikk

A képzésre vonatkozó közös rendelkezések

A 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. és 46. cikkben említett képzés tekintetében:

- a) a tagállamok az illetékes hatóságok által megállapított feltételek mellett engedélyezhetik a nem nappali képzést; ezek a hatóságok biztosítják, hogy az ilyen képzés teljes időtartama, szintje és minősége ne maradjon el a folyamatos nappali képzéséhez képest;
- b) az egyes tagállamokra jellemző eljárásokkal összhangban, a szakmai továbbképzés biztosítja, hogy azok, akik tanulmányaikat befejezték, a biztonságos és tényleges gyakorlat fenntartásához szükséges mértékben lépést tudjanak tartani a szakmai haladással.

23. cikk

Szerzett jogok

(1) Az érintett szakmák tekintetében szerzett meghatározott jogok sérelme nélkül, amennyiben tagállami állampolgárok birtokában lévő, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenység megkezdésére jogosító orvosi, továbbá általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratok nem felelnek meg a 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. és 44. cikkben említett valamennyi képzési követelménynek, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el a tagállamok által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot annyiban, amennyiben az az okirat az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontjában megállapított referenciaidőpont előtt megkezdett képzés sikeres elvégzését tanúsítja, és amennyiben az okirathoz egy olyan igazolást csatoltak, amely szerint annak birtokosa a szóban forgó tevékenységet az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolta.

(2) Ugyanezek a rendelkezések vonatkoznak a volt Német Demokratikus Köztársaság területén megszerzett, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenység megkezdésére jogosító orvosi, általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokra, *akkor is, ha nem felelnek meg a 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. és 44. cikkben említett valamennyi képzési minimumkövetelménynek, ha az ilyen okirat igazolja annak a képzésnek a sikeres elvégzését, amelyet az alábbi időpontot megelőzően kezdtek meg:*

- a) 1990. október 3-a az általános orvosok, általános ápolók, általános fogorvosok, fogszakorvosok, állatorvosok, szülésznők és gyógyszerészek esetében, valamint
- b) 1992. április 3-a a szakorvosok esetében.

Az első albekezdésben említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat a birtokosát feljogosítja arra, hogy a szakmai tevékenységet Németország egész területén ugyanolyan feltételek mellett gyakorolja, mint amilyen feltételek mellett a tevékenység az illetékes német hatóságok által kibocsátott, az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat alapján gyakorolható.

(3) A 37. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül, minden tagállam elismeri azokat a tagállami állampolgárok birtokában lévő, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenység megkezdésére feljogosító, továbbá általános ápolói, állatorvosi, szülésznői, gyógyszerészi és építészmérnöki előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket a volt Csehszlovákia bocsátott ki, vagy amelyek esetében az érintettek a képzést – a Cseh Köztársaság és Szlovákia esetében – 1993. január 1-je előtt kezdték meg, amennyiben a fent említett két tagállam bármelyikének hatóságai tanúsítják, hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító, kérdéses okirat – az általános orvosi és szakorvosi, általános ápolói, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 45. cikk (2) bekezdésében említett tevékenységek vonatkozásában, az építészmérnöki szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 48. cikkben említett tevékenységek vonatkozásában, valamint az e tevékenységek gyakorlása tekintetében – területükön jogilag ugyanúgy érvényes, mint az általuk kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat, illetve az építészmérnökök tekintetében a VI. melléklet 6. pontjában e két tagállamra vonatkozóan megjelölt, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat.

2005. május 11., szerda

Az ilyen tanúsítványhoz csatolni kell az ugyanazon hatóságok által kibocsátott igazolást, amely igazolja, hogy ezek a személyek a kérdéses tevékenységet területükön az igazolás keltét megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták.

(4) Minden tagállam elismeri azokat a tagállami állampolgárok birtokában lévő, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenység megkezdésére feljogosító, továbbá általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői, gyógyszerészi és építészmérnöki előírt képzés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket a volt Szovjetunió bocsátott ki, vagy amelyek esetében az érintettek a képzést

- a) Észtország esetében 1991. augusztus 20-a előtt;
- b) Lettország esetében 1991. augusztus 21-e előtt;
- c) Litvánia esetében 1990. március 11-e előtt

kezdték meg, amennyiben a fent említett három tagállam bármelyikének hatóságai tanúsítják, hogy az előírt képzés megszerzését tanúsító, kérdéses okirat – az általános orvosi és szakorvosi, általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 45. cikk (2) bekezdésében említett tevékenységek vonatkozásában, az építészmérnöki szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 48. cikkben említett tevékenységek vonatkozásában, valamint az e tevékenységek gyakorlása tekintetében – területükön jogilag ugyanúgy érvényes, mint az általuk kibocsátott, előírt képzés megszerzését tanúsító okirat, illetve, az építészmérnökök tekintetében a VI. melléklet 6. pontjában e három tagállamra vonatkozóan megjelölt, előírt képzés megszerzését tanúsító okirat.

Az ilyen tanúsítványhoz csatolni kell az ugyanazon hatóságok által kibocsátott igazolást, amely igazolja, hogy ezek a személyek a kérdéses tevékenységet területükön az igazolás keltét megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták.

Azoknak az előírt, állatorvosi képzés megszerzését tanúsító okiratoknak az esetében, amelyeket a volt Szovjetunió bocsátott ki, vagy amelyek esetében az érintettek a képzést Észtország esetében 1991. augusztus 20-a előtt kezdték meg, az előző albekezdésben említett tanúsítványhoz csatolni kell az észt hatóságok által kibocsátott olyan igazolást, amely szerint ezek a személyek a kérdéses tevékenységet területükön az igazolás keltét megelőző hét év folyamán legalább öt egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták.

(5) Minden tagállam elismeri azokat a tagállami állampolgárok birtokában lévő, általános orvosi és szakorvosi szakmai tevékenység megkezdésére feljogosító, továbbá általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői, gyógyszerészi és építészmérnöki előírt képzés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket a volt Jugoszlávia bocsátott ki, vagy amelyek esetében az érintettek a képzést Szlovénia esetében 1991. június 25-e előtt kezdték meg, amennyiben a fent említett tagállam hatóságai tanúsítják, hogy az előírt képzés megszerzését tanúsító, kérdéses okirat – az általános orvosi és szakorvosi, általános ápolói, fogorvosi, fogszakorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 45. cikk (2) bekezdésében említett tevékenységek vonatkozásában, az építészmérnöki szakmai tevékenység gyakorlásának megkezdése tekintetében a 48. cikkben említett tevékenységek vonatkozásában, valamint az e tevékenységek gyakorlása tekintetében – területükön jogilag ugyanúgy érvényes, mint az általuk kibocsátott, előírt képzés megszerzését tanúsító okirat, illetve, az építészmérnökök tekintetében a VI. melléklet 6. pontjában e tagállamra vonatkozóan megjelölt, előírt képzés megszerzését tanúsító okirat.

Az ilyen tanúsítványhoz csatolni kell az ugyanazon hatóságok által kibocsátott igazolást, amely szerint ezek a személyek a kérdéses tevékenységet területükön az igazolás keltét megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták.

(6) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek a birtokában lévő orvosi, általános ápolói, fogorvosi, állatorvosi, szülésznői és gyógyszerészi előírt képzés megszerzését tanúsító okirat nem azt a címet tartalmazza, amelyet az adott tagállam vonatkozásában az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontja megad, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el az adott tagállam által kibocsátott, előírt képzés megszerzését tanúsító okiratot abban az esetben, ha ahhoz az illetékes hatóságok vagy szervek által kibocsátott igazolást csatoltak.

Az első albekezdésben említett igazolásnak tartalmaznia kell, hogy az előírt képzés megszerzését tanúsító okirat a 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., illetve 44. cikknek megfelelő képzés sikeres elvégzését igazolja, valamint, hogy az okiratot az azt kibocsátó tagállam ugyanúgy kezeli, mint azokat a képzéseket, amelyek címeit az V. melléklet 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. és 5.6.2. pontja tartalmazza.

2005. május 11., szerda

2. szakasz

Orvosok

24. cikk

Általános orvosi képzés

(1) Az általános orvosi képzésre történő felvétel feltétele a szóban forgó egyetemi tanulmányok megkezdésére jogosító oklevél vagy bizonyítvány megléte.

(2) Az általános orvosi képzésnek összesen legalább hatéves tanulmányi időszakot vagy 5 500 órányi elméleti és gyakorlati képzést kell magában foglalnia, amelyet egyetem nyújt, vagy amelyet egyetem felügyelete alatt nyújtanak.

Azok esetében, akik tanulmányaikat 1972. január 1-je előtt kezdték meg, az első albekezdésben említett képzés hat hónapig tartó, nappali tagozaton végzett, egyetemi szintű és az illetékes hatóságok által felügyelt gyakorlati képzést tartalmazhat.

(3) Az általános orvosi képzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

- a) megfelelő ismeretek az orvoslás alapját képező tudományokról, illetve a tudományos módszerek – ideértve a biológiai funkciók mérési elveit – helyes megértése, a tudományosan megalapozott tények értékelésének és az adatok elemzésének képessége;
- b) az egészséges és beteg emberi test felépítésének, funkcióinak és viselkedésének, valamint az emberi egészség, illetve a fizikai és társadalmi környezet közötti kapcsolatnak megfelelő megértése;
- c) a klinikai szakterületek és gyakorlatok megfelelő ismerete, amely egységes képet biztosít az orvos számára a mentális és fizikális betegségekről a betegségmegelőzés, a diagnózis és terápia, illetve az emberi szaporodás szempontjából;
- d) kórházban, megfelelő felügyelet alatt elsajátított klinikai gyakorlat.

25. cikk

Szakorvosi képzés

(1) A szakorvosi képzésre történő felvétel feltétele a 24. cikkben említett képzési program részét képező hatéves tanulmányi időszak befejezése és érvényes lezárása, amelynek során a hallgató elsajátította a megfelelő orvostudományi alapismereteket.

(2) A szakorvosi képzés egyetemen vagy gyakorló kórházban, vagy adott esetben az illetékes hatóságok vagy szervek által erre a célra engedélyezett egészségügyi intézményben zajló elméleti és gyakorlati képzésből áll.

A tagállamok biztosítják, hogy az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett szakorvosi képzések minimális időtartama érje el az ugyanazon pontban előírt időtartamot. A képzés az illetékes hatóságok vagy szervek felügyelete alatt történik. A képzés keretében a szakorvosjelölt személyesen vesz részt az érintett egészségügyi szervezeti egységek tevékenységében és feladataiban.

(3) A képzésre teljes munkaidőben, az illetékes hatóságok által elismert meghatározott intézményekben kerül sor. A képzés magában foglalja a képzést nyújtó osztály orvosi tevékenységeinek teljes körében való részvételt, beleértve az ügyelet ellátását is, oly módon, hogy a szakorvosjelölt, az illetékes hatóságok által megállapított eljárási rendnek megfelelően, a teljes munkahét alatt és az egész év folyamán a szakmai tevékenységét teljes egészében elméleti és gyakorlati képzésére fordítja. Ennek megfelelően, az ilyen beosztásban megfelelő javadalmazás jár.

(4) A tagállamok a szakorvosi képzés elvégzését tanúsító okirat kibocsátását az V. melléklet 5.1.1. pontjában említett, általános orvosi képzés elvégzését tanúsító okirat meglétéhez kötik.

(5) Az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett minimális képzési időtartamokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazításuk végett módosítani.

2005. május 11., szerda

26. cikk

A szakorvosi képzés típusai

A szakorvosi előírt képesítés megszerzését tanúsító, 21. cikkben említett okirat az V. melléklet 5.1.2. pontjában említett illetékes hatóságok vagy szervek által kibocsátott olyan okirat, amely az érintett szakorvosi képzés tekintetében megfelel az egyes tagállamokban használatos és az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett valamely címnek.

Olyan új orvostudományi szakterületeknek az V. melléklet 5.1.3. pontjába történő felvételéről, amelyek a tagállamok legalább kétötödében megtalálhatók, az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban született döntés, ezen irányelvnek a nemzeti jogi szabályozás változásai függvényében történő naprakésszé tétele céljából.

27. cikk

A szakorvosok szerzett jogai

(1) A fogadó tagállam megkövetelheti azoktól a szakorvosoktól, akik nem teljes munkaidejű szakorvosi képzését 1975. június 20-tól hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szabályozták, és akik szakorvosi képzésüket legkésőbb 1983. december 31-ig kezdték meg, hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratukhoz olyan igazolást csatoljanak, amely szerint a kérdéses tevékenységet az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták.

(2) Azokat a szakorvosi képesítéseket, amelyeket Spanyolország bocsátott ki olyan orvosok részére, akik szakorvosi képzésüket 1995. január 1-je előtt fejezték be, minden tagállam köteles akkor is elismerni, ha a szóban forgó képzés nem felel meg a 25. cikkben előírt képzési minimumkövetelményeknek, feltéve, hogy ehhez a képesítéshez olyan, az illetékes spanyol hatóságok által kibocsátott igazolást csatolnak, amely szerint az érintett személy sikerrel tette le azt a meghatározott szakmai ismeretekre vonatkozó vizsgát, amely az 1497/99. sz. királyi rendeletben megállapított, rendkívüli elismerési intézkedések keretében zajlott, annak megvizsgálása céljából, hogy az érintett személy olyan szintű ismeretekkel és készségekkel rendelkezik, amely hasonló azon orvosokéhoz, akik az V. melléklet 5.1.2. és 5.1.3. pontjában Spanyolországra vonatkozóan meghatározott szakorvosi képesítéssel **rendelkeznek**.

(3) **Az V. melléklet 5.1.2. és 5.1.3. pontjaiban** említett szakorvosi képesítések bizonyítékának elfogadására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket hatályon kívül helyező, illetve az állampolgárait támogató, a szerzett jogokra vonatkozóan intézkedéseket elfogadó tagállamok a többi tagállam állampolgárai számára engedélyezik, hogy éljenek az intézkedések adta lehetőségekkel, amennyiben a képesítések bizonyítékát addig az időpontig kiadták, amikor a fogadó tagállam a kérdéses szakterület vonatkozásában az ilyen bizonyítékok kiállítását megszüntette.

A rendelkezések hatályon kívül helyezésének időpontjait az V. melléklet **5.1.3. pontja** határozza meg.

28. cikk

Háziorvosi szakképzés

(1) A háziorvosi szakképzésre történő felvétel feltétele a 24. cikkben említett képzési program részét képező hatéves tanulmányi időszak befejezése és érvényes lezárása.

(2) A háziorvosi szakképzés, amelynek végén az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat kibocsátására 2006. január 1-je előtt kerül sor, legalább két évig tartó, teljes munkaidejű képzés. Ha az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat kibocsátására ezen időpont után kerül sor, a képzésnek legalább három évig tartó, teljes munkaidejű képzésnek kell lennie.

Amennyiben a 24. cikkben említett képzési program olyan gyakorlati képzést is tartalmaz, amelyre egy erre engedéllyel rendelkező, megfelelő háziorvosi felszereléssel és osztályokkal rendelkező kórházban, vagy egy erre engedéllyel rendelkező háziorvos praxisában folytatott gyakorlat részeként, vagy egy erre engedéllyel rendelkező, orvosi alapellátást nyújtó központban kerül sor, ennek a gyakorlati képzésnek a tartamát, de legfeljebb egy évet, be lehet számítani az első albekezdésben a 2006. január 1-jén vagy azt követően kibocsátott bizonyítványokra vonatkozóan előírt időtartamba.

A második albekezdésben foglalt lehetőség csak azon tagállamok számára áll rendelkezésre, amelyekben a háziorvosi szakképzés 2001. január 1-je óta kétéves időtartamú volt.

2005. május 11., szerda

(3) A háziiorvosi szakképzés nappali tagozaton, az illetékes hatóságok vagy szervek felügyelete alatt történik. A képzés inkább gyakorlati, mint elméleti.

A gyakorlati képzésnek egyrészt legalább hat hónapig kell tartania egy erre engedéllyel rendelkező, megfelelő felszereléssel és osztályokkal rendelkező kórházban, másrészt, legalább hat hónapig kell tartania egy erre engedéllyel rendelkező háziiorvos praxisában folytatott gyakorlat részeként, vagy egy erre engedéllyel rendelkező, orvosi alapellátást nyújtó központban.

A gyakorlati képzést más, általános orvostudománnyal foglalkozó egészségügyi intézményekkel vagy rendszerekkel együttműködve kell megtartani. A második albekezdésben megállapított minimális időtartamok sérelme nélkül azonban a gyakorlati képzés legfeljebb hat hónapig tarthat az általános orvostudománnyal foglalkozó egyéb, erre engedéllyel rendelkező egészségügyi intézményben vagy rendszerben.

A képzés magában foglalja a hallgató személyes részvételét a vele együtt dolgozók szakmai tevékenységében és felelőségében.

(4) A tagállamok a háziiorvosi előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat kibocsátását az V. melléklet 5.1.1. pontjában említett előírt általános orvosi képesítés megszerzését tanúsító okirat meglétéhez kötik.

(5) A tagállamok kibocsáthatnak az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot olyan orvos részére, aki nem végezte el az e cikkben előírt képzést, de elvégzett egy attól eltérő, kiegészítő képzést, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat igazol. Azonban a hatóságok az okiratot csak akkor bocsáthatják ki, ha az okirat olyan ismereteket tanúsít, amelyek minőségileg egyenértékű szintűek az e cikkben előírt képzés során megszerezhető ismeretekkel.

A tagállamok meghatározzák többek között azt, hogy a kérelmező által már elvégzett kiegészítő képzés és már megszerzett szakmai tapasztalat milyen mértékig léphet az e cikkben előírt képzés helyébe.

A tagállamok csak akkor bocsáthatják ki az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot, ha a kérelmező legalább hat hónapos, általános orvosi tapasztalatot szerzett az e cikk (3) bekezdésében említett típusú háziiorvosi praxis keretében vagy orvosi alapellátást nyújtó központban.

29. cikk**Háziiorvosi szakmai tevékenységek gyakorlása**

A szerzett jogokra vonatkozó rendelkezésekre is figyelemmel, a háziiorvosi tevékenységeknek a nemzeti szociális biztonsági rendszer keretében történő gyakorlását minden tagállam az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat meglétéhez köti.

A tagállamok az általános házi orvosi képzésben éppen részt vevő személyeket e feltétel teljesítése alól mentesíthetik.

30. cikk**A háziiorvosok szerzett jogai**

(1) Minden tagállam meghatározza a szerzett jogokat. Azonban szerzett jogként kell megadnia a háziiorvosi tevékenységeknek a nemzeti szociális biztonsági rendszere keretében történő gyakorlására vonatkozó jogot – az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat hiányában is –, minden olyan orvosnak, aki ezt a jogot, az ugyanazon pontban meghatározott referencia-időponttól, az általános orvosi szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdésére jogosító, az orvosi szakmára alkalmazandó rendelkezések erejénél fogva élvezi, és aki az említett időponttól a tagállam területén letelepedett, valamint a 21. vagy a 23. cikk rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.

Minden tagállam illetékes hatósága, kérelemre, az első albekezdés szerint szerzett jogokat élvező orvosok részére – az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat hiányában – olyan igazolást bocsát ki, amely szerint annak birtokosa jogosult a háziiorvosi tevékenységeknek az adott tagállam nemzeti szociális biztonsági rendszere keretében történő gyakorlására.

2005. május 11., szerda

(2) Minden tagállam elismeri az (1) bekezdés második albekezdésében említett, valamely tagállam állampolgára számára egy másik tagállam által megadott igazolásokat, és azokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képesítések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott, és a háziorvosi tevékenységeknek a nemzeti szociális biztonsági rendszere keretében történő gyakorlására feljogosító okiratokat.

3. szakasz

Általános ápolók

31. cikk

Általános ápolók képzése

(1) Az általános ápolói képzésre történő felvétel feltétele vagy egy 10 éves általános és középiskolai oktatás elvégzése, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága vagy szerve által kibocsátott oklevél vagy bizonyítvány, vagy egyéb okirat igazol, vagy egy ápolóképző intézmény ezzel egyenértékű felvételi vizsgájának sikeres letételét tanúsító bizonyítvány.

(2) Az általános ápolói képzés nappali tagozaton történik és legalább az V. melléklet 5.2.1. pontjában leírt programot tartalmazza.

Az V. melléklet 5.2.1. pontjában leírt tartalmat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(3) Az általános ápolói képzés legalább hároméves vagy 4 600 órás elméleti képzést és klinikai gyakorlatot foglal magában, amelyen belül az elméleti képzés tartama a teljes képzés minimális időtartamának legalább egyharmadát, a klinikai gyakorlat pedig legalább a felét teszi ki. A tagállamok részlegesen mentesíthetik azokat, akik képzésének egy része olyan kurzusokon történt, amelyek legalább ezzel egyenértékű szintűek voltak.

A tagállamok biztosítják, hogy az ápolóképzéssel foglalkozó intézetek a tanulmányi program teljes időtartama alatt feleljenek az elméleti képzés és a klinikai gyakorlat összehangolásáért.

(4) Az elméleti képzés az ápolóképzésnek az a része, amelynek során a hallgatók elsajátítják az általános egészségügyi ellátás szervezéséhez, szolgáltatásához és értékeléséhez szükséges szakmai ismereteket és készségeket. A képzést ápolásoktatók és más hozzáértő személyek tartják, ápolóképzőkben és más, az oktatási intézmény által kiválasztott képzési létesítményben.

(5) A klinikai gyakorlat az ápolóképzésnek az a része, amelynek során a hallgatók megtanulják, hogy egy csoport tagjaként és az egészséges vagy beteg emberekkel és/vagy közösséggel közvetlen kapcsolatban, az általuk elsajátított ismeretek és képzés alapján hogyan szervezzék meg, hogyan végezzék, és hogyan értékeljék az igényelt teljes körű betegápolást. A hallgatók nemcsak azt tanulják meg, hogy hogyan dolgozzanak csoportban, hanem azt is, hogy hogyan vezessenek egy csoportot, és hogyan szervezzék meg egy egészségügyi intézetben vagy a közösségben az általános betegápolói munkát, beleértve egyéneket és kisebb csoportok egészségügyi oktatását.

A képzés kórházakban, más egészségügyi intézményekben és a közösségi ellátás során ápolásoktatók felügyelete alatt folyik, más szakképzett ápolókkal együttműködve és azok segítségével. A tanítási folyamatban más szakképzett munkaerő is részt vehet.

A hallgatók részt vesznek az érintett osztály munkájában, amennyiben az ilyen tevékenységek a képzésükhöz megfelelőek és lehetővé teszik számukra, hogy megtanulják a betegápolással járó felelősség vállalását.

2005. május 11., szerda

- (6) Az általános ápolóképzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:
- a) az általános ápolói tevékenységek alapját képező tudományok megfelelő ismerete, beleértve az egészséges és beteg személyek alkatának, fiziológiai funkcióinak és viselkedésének, valamint az ember egészségi állapotának, a fizikai és szociális környezete közötti kapcsolatnak a megfelelő megértését;
 - b) a szakma jellegének és etikájának, valamint az egészségügy és az ápolói tevékenység általános elveinek a megfelelő ismerete;
 - c) megfelelő klinikai gyakorlat; az ilyen gyakorlatot, amelyet képzési jelentőségére tekintettel kell kiválasztani, szakképzett ápolói személyzet felügyelete alatt és olyan helyen kell megszerezni, ahol a szakképzett ápolói létszám és a berendezések alkalmasak a betegápolásra;
 - d) készség az egészségügyi személyzet gyakorlati képzésében való részvételre és szakmai tapasztalat az ilyen személyzettel végzett munka terén;
 - e) az egészségügyi ágazat más szakmáinak képviselőivel való együttműködés terén szerzett tapasztalat.

32. cikk**Általános ápolói szakmai tevékenységek gyakorlása**

Ezen irányelv alkalmazásában, az általános ápolói szakmai tevékenységek a szakmaként gyakorolt és az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett tevékenységek.

33. cikk**Általános ápolók szerzett jogai**

- (1) Amennyiben a szerzett jogokra vonatkozó általános szabályok az általános ápolókra alkalmazandók, a 23. cikkben említett tevékenységekhez a betegápolás tervezésével, szervezésével és elvégzésével kapcsolatos teljes felelősségnek kell kapcsolódnia.
- (2) Ami a lengyel általános ápolói képesítést illeti, csak a következő, szerzett jogokra vonatkozó rendelkezések alkalmazhatók. Azon tagállami állampolgárok esetében, akik előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okiratukat Lengyelországban 2004. május 1-je előtt szerezték, illetve akiknek a képzése Lengyelországban 2004. május 1-je előtt kezdődött meg, és akik nem felelnek meg a 31. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek, a tagállamok a következő, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okiratokat elegendő bizonyítékként ismerik el, ha azokhoz olyan igazolást csatoltak, amely szerint az érintett tagállami állampolgárok az általános ápolói tevékenységet Lengyelországban az alábbiakban meghatározott időn keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolták:
- a) előírt ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat (dyplom licencjata pielęgniarstwa) – az okirat kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül gyakorolt tevékenység;
 - b) középfokú végzettségre épülő képzés elvégzését tanúsító, egészségügyi szakiskolában szerzett, előírt ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat (dyplom pielęgniarcki albo pielęgniarcki dyplomowanej) – az okirat kibocsátását megelőző hét év folyamán legalább öt egymást követő éven keresztül gyakorolt tevékenység.

Az említett tevékenységekhez a betegápolás tervezésével, szervezésével és elvégzésével kapcsolatos teljes felelősségnek kell kapcsolódnia.

- (3) Azokat az előírt ápolói képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket Lengyelországban a képzést 2004. május 1-je előtt elvégző ápolók részére, a 31. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek meg nem felelő képzés nyomán bocsátottak ki, amely képzést olyan felsőfokú alapképzési fokozatot tanúsító oklevél igazol, és amelyet az ápolói és a szülésznői szakmáról szóló törvény és egyéb jogszabályok módosításáról szóló 2004. április 20-i törvény (A Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönyének 2004. április 30-i 92. száma, 885. tétel) 11. cikkében, valamint a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga – érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi líceumban és egészségügyi szak-

2005. május 11., szerda

iskolában végzett ápolók és szülésznők képzésének részletes feltételeiről szóló, 2004. május 11-i egészségügyi miniszteri rendeletben (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönyének 2004. május 13-i 110. száma, 1170. tétel) szereplő különleges továbbképző program keretében szerezték, minden tagállam elismeri annak ellenőrzése céljából, hogy az érintett személy hasonló szintű ismeretekkel és szaktudással rendelkezik-e, mint azok az ápolók, akik az V. melléklet 5.2.2. pontjában Lengyelországra vonatkozóan meghatározott képesítéssel rendelkeznek.

4. szakasz

Fogorvosok

34. cikk

Fogorvosi alapképzés

(1) A fogorvosi alapképzésre történő felvétel feltétele az érintett tanulmányok tekintetében valamely tagállamban egyetemre vagy azzal egyenértékű szintűként elismert felsőoktatási intézménybe történő felvételre jogosító bizonyítvány megléte.

(2) A fogorvosi alapképzés összesen legalább öt éves időtartamú, nappali tagozatos elméleti és gyakorlati – legalább az V. melléklet 5.3.1. pontjában leírt programot tartalmazó – tanulmányokat foglal magában, amelyekre egyetemen vagy azzal egyenértékű szintűként elismert képzést adó, vagy egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben kerül sor.

Az V. melléklet 5.3.1. pontjában leírt tartalmat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(3) A fogorvosi alapképzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

- a) a fogászat alapját képező tudományok megfelelő ismerete, valamint a tudományos módszerek – beleértve a biológiai funkciók mérésének alapelveit, a tudományosan megalapozott tények kiértékelését és adatok elemzését – helyes megértése;
- b) az egészséges és beteg személyek felépítésére, fiziológiai funkcióira és viselkedésére, valamint a fizikai és társadalmi környezetnek az ember egészségi állapotát befolyásoló hatására vonatkozó megfelelő ismeretek, amennyiben ezek a tényezők érintik a fogászatot;
- c) mind az egészséges, mind a beteg fogak, szájak, állkapcsok és kapcsolódó szöveteik szerkezetének és funkciójának, valamint azoknak a beteg általános egészségi állapotával, fizikai és szociális közérzetével való kapcsolatának megfelelő ismerete;
- d) a klinikai szaktárgyak és módszerek megfelelő ismerete, amelyek a fogorvosnak egységes képet nyújtanak a fogak, a száj, az állkapcsok és a kapcsolódó szövetek rendellenességeiről, sérüléseiről és betegségeiről, valamint a preventív, diagnosztikus és terápiás fogászatról;
- e) megfelelő felügyelet mellett szerzett megfelelő klinikai gyakorlat.

Ez a képzés a fogorvos számára a fogak, a száj, az állkapcsok és a kapcsolódó szövetek rendellenességeinek és betegségeinek megelőzésére, diagnosztizására és kezelésére kiterjedő valamennyi tevékenység folytatásához szükséges készségeket biztosítja.

35. cikk

Fogszakorvosi képzés

(1) A fogszakorvosi képzésre történő felvétel feltétele a 34. cikkben említett képzés keretében öt éves elméleti és gyakorlati tanulmányok elvégzése és érvényes lezárása, vagy a 23. és a 37. cikkben említett dokumentumok megléte.

2005. május 11., szerda

(2) A fogszakorvosi képzés elméleti és gyakorlati részből áll, amelyekre egyetemi intézetben, vagy gyógykezelést oktató és kutató központban, vagy – szükség szerint – az illetékes hatóságtól vagy szervtől erre engedéllyel rendelkező egészségügyi intézményben kerül sor.

A fogszakorvosi teljes munkaidejű képzés minimálisan három évig tart, az illetékes hatóságok vagy szervek felügyelete mellett. A képzés keretében a fogszakorvosnak készülő fogorvos személyesen vesz részt az érintett intézmény tevékenységében és feladataiban.

A második albekezdésben említett minimális képzési időtartamot az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

(3) A tagállamok a fogszakorvosi képzés elvégzését tanúsító okirat kibocsátását az V. melléklet 5.3.2. pontjában említett, fogorvosi alapképzés elvégzését tanúsító okirat meglétéhez kötik.

36. cikk**Fogorvosi szakmai tevékenységek gyakorlása**

(1) Ezen irányelv alkalmazásában, a fogorvosi szakmai tevékenységek a (3) bekezdésben meghatározott tevékenységek, amelyek gyakorlása az V. melléklet 5.3.2. pontjában felsorolt szakmai képesítések alapján történik.

(2) A fogorvosi szakma a 34. cikkben említett fogorvosi képzésen alapul és olyan önálló szakmának minősül, amely elkülönül az egyéb általános vagy szakosodott orvosi szakmáktól. A fogorvosi tevékenységek az V. melléklet 5.3.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat birtokában gyakorolhatók. Aki ilyen, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik, azt ugyanúgy kell kezelni, mint azt, akire a 23. vagy a 37. cikk alkalmazandó.

(3) A tagállamok – az V. melléklet 5.3.2. pontjában említett referencia-időpontokban hatályos jogszabályi rendelkezésekre és szakmai etikai szabályokra kellő tekintettel – biztosítják, hogy a fogorvosoknak általánosan módjuk legyen a fogak, a száj, az állkapcsok és a kapcsolódó szövetek rendellenességeinek és betegségeinek megelőzésére, diagnosztikára és kezelésére irányuló tevékenységek gyakorlásának megkezdésére és gyakorlására.

37. cikk**A fogorvosok szerzett jogai**

(1) A fogorvosi szakmai tevékenységeknek az V. melléklet 5.3.2. pontjában felsorolt képesítések alapján történő gyakorlása céljából, minden tagállam elismeri azokat az Olaszországban, Spanyolországban, Ausztriában, a Cseh Köztársaságban és Szlovákiában kibocsátott, előírt orvosi képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket olyan személyek részére bocsátottak ki, akik orvosi tanulmányaikat az ugyanazon mellékletben az érintett tagállamra vonatkozóan megállapított referencia-időpontban vagy azt megelőzően kezdték meg, és amelyekhez az adott tagállam illetékes hatósága által kibocsátott igazolást csatoltak.

Az igazolásnak a következő két feltétel teljesítését kell igazolnia:

- a) hogy az érintett személyek a 36. cikkben említett tevékenységeket az adott tagállamban, az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen, jogszzerűen és főtevékenységként gyakorolták;
- b) hogy az érintett személyek az említett tevékenységeket ugyanolyan feltételek mellett jogosultak gyakorolni, mint azok, akik az V. melléklet 5.3.2. pontjában az adott tagállam tekintetében felsorolt, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek.

Aki a tanulmányokból legalább három évet sikeresen elvégzett, és ennek a 34. cikkben említett képzéssel való egyenértékűségét az érintett tagállam illetékes hatósága igazolja, mentesül a második albekezdés a) pontjában említett hároméves szakmai tapasztalat követelménye alól.

A Cseh Köztársaság és Szlovákia tekintetében, a volt Csehszlovákiában szerzett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat ugyanolyan szinten kell elismerni, mint az előírt képesítés megszerzését tanúsító, cseh és szlovák okiratokat, és ugyanazon feltételek mellett, mint amelyeket az előző albekezdések tartalmaznak.

2005. május 11., szerda

(2) Minden tagállam elismeri azokat az előírt orvosi képzés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket Olaszországban olyan személyek részére bocsátottak ki, akik orvosi egyetemi képzésüket 1980. január 28-a után és 1984. december 31-ig bezárólag kezdték meg, és amelyekhez az illetékes olasz hatóságok által kibocsátott igazolást csatoltak.

Az igazolásnak a következő három feltétel teljesítését kell igazolnia:

- a) hogy az érintett személyek sikerrel tették le az illetékes olasz hatóságok által rendezett alkalmassági vizsgát, amelynek célja annak megállapítása volt, hogy az érintett személyek hasonló szintű ismeretekkel és készségekkel bírnak, mint azok, akik az V. melléklet 5.3.2. pontjában Olaszország tekintetében felsorolt, előírt képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek;
- b) hogy az érintett személyek a 36. cikkben említett tevékenységeket Olaszországban, az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen, jogszerűen és főtevékenységként gyakorolták;
- c) hogy az érintett személyek a 36. cikkben említett tevékenységeket ugyanolyan feltételek mellett jogosultak gyakorolni, illetve ténylegesen, jogszerűen és főtevékenységként ugyanolyan feltételek mellett gyakorolják, mint azok, akik az V. melléklet 5.3.2. pontjában Olaszország tekintetében felsorolt, előírt képzés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek.

Aki a tanulmányokból legalább három évet sikeresen elvégzett, és ennek a 34. cikkben említett képzéssel való egyenértékűségét az illetékes hatóság igazolja, mentesül a második albekezdés a) pontjában említett alkalmassági vizsga követelménye alól.

Aki az orvosi egyetemi tanulmányait 1984. december 31-e után kezdte meg, azt ugyanúgy kell kezelni, mint a fent említetteket, feltéve, hogy a fent említett hároméves tanulmányi időszak 1994. december 31-e előtt kezdődött meg.

5. szakasz

Állatorvosok

38. cikk

Állatorvosi képzés

(1) Az állatorvosi képzés összesen legalább ötéves, nappali tagozatos, elméleti és gyakorlati – legalább az V. melléklet 5.4.1. pontjában leírt tanulmányi programot tartalmazó – tanulmányokból áll, amelyre egyetemen, vagy egyetemivel egyenértékű szintűként elismert képzést adó, illetve egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben kerül sor.

Az V. melléklet 5.4.1. pontjában leírt tartalmat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(2) Az állatorvosi képzésre történő felvétel feltétele olyan bizonyítvány megléte, amely az érintett tanulmányok tekintetében egyetemi intézménybe, vagy egy tagállam által az érintett tanulmányok szempontjából azzal egyenértékű szintűként elismert felsőoktatási intézménybe történő felvételre jogosít.

(3) Az állatorvosi képzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

- a) az állatorvosi tevékenység alapját képező tudományok megfelelő ismerete;
- b) megfelelő ismeretek az egészséges állatok felépítéséről és funkcióiról, tenyésztésükről, szaporodásukról és higiénijukról általában, valamint takarmányozásukról, beleértve a szükségleteiknek megfelelő takarmányok előállításával és tartósításával kapcsolatos technológiákat;
- c) megfelelő ismeretek az állatok viselkedéséről és védelméről;

2005. május 11., szerda

- d) megfelelő ismeretek akár az egyed, akár az állatcsoport betegségeinek okairól, természetéről, lefolyásáról, hatásairól, diagnózisáról és kezeléséről, beleértve az emberekre is áttérő betegségekről szerzett különleges ismereteket;
- e) megfelelő ismeretek a preventív gyógyászatról;
- f) megfelelő ismeretek az állati takarmányok vagy az emberi fogyasztásra szánt, állati eredetű élelmiszerek előállításával, gyártásával és forgalmazásával kapcsolatos higiénéről és technológiákról;
- g) megfelelő ismeretek a fent felsoroltakhoz kapcsolódó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről;
- h) megfelelő felügyelet mellett szerzett, megfelelő klinikai gyakorlat és egyéb gyakorlati tapasztalat.

39. cikk

Az állatorvosok szerzett jogai

A 23. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek az előírt állatorvosi képzés megszerzését tanúsító okiratát Észtország 2004. május 1-je előtt bocsátotta ki, illetve akik tanulmányaikat Észtországban 2004. május 1-je előtt kezdték meg, a tagállamok elismerik az ilyen előírt, állatorvosi képzés megszerzését tanúsító okiratot, ha ahhoz olyan igazolást csatoltak, amely szerint az érintett személy a kérdéses tevékenységeket Észtországban, az igazolás kibocsátását megelőző hét év folyamán legalább öt egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolta.

6. szakasz

Szülésznők

40. cikk

Szülésznőképzés

- (1) A szülésznőképzés összesen legalább a következőket tartalmazza:
- a) meghatározott, nappali tagozatos szülésznőképzés, amely – legalább az V. melléklet 5.5.1. pontjában leírt programot tartalmazó – legalább hároméves elméleti és gyakorlati tanulmányokból áll (I. irány);
vagy
 - b) meghatározott, 18 hónapos nappali tagozatos szülésznőképzés (II. irány), amely legalább az V. melléklet 5.5.1. pontjában leírt tanulmányi programot tartalmazza, és amely nem képezte tárgyát az általános ápolók egyenértékű képzésének.

A tagállamok biztosítják, hogy a szülésznőképzést folytató intézmények a tanulmányi program teljes időtartama alatt feleljenek az elméleti és a gyakorlati képzés összehangolásáért.

Az V. melléklet 5.5.1. pontjában szereplő tartalmat az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

- (2) A szülésznőképzésre történő felvételt a következő feltételek valamelyikének teljesítéséhez kell kötni:
- a) az I. irány esetében az általános iskolai és középiskolai oktatás legalább első tíz évének elvégzése; illetve
 - b) a II. irány esetében az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képzés megszerzését tanúsító okirat megléte.

2005. május 11., szerda

- (3) A szülésznőképzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:
- a szülésznői tevékenységek alapját képező tudományok megfelelő ismerete, különösen a szülészet és a nőgyógyászat terén;
 - a szakmai etika és a szakma jogi szabályozásának megfelelő ismerete;
 - a biológiai funkciók, az anatómia és élettan alapos ismerete a szülészet és az újszülöttellátás terén, valamint az ember egészségi állapota, fizikai és szociális környezete, illetve viselkedése közötti kapcsolat ismerete;
 - erre engedéllyel rendelkező intézményekben szerzett megfelelő klinikai gyakorlat, a szülészet és nőgyógyászat terén képzett személyzet felügyelete alatt;
 - kellő hozzáértés az egészségügyi személyzet képzése terén és tapasztalat az ilyen személyzettel végzett munka terén.

41. cikk

Az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratok elismerésére irányuló eljárások

- (1) Az V. melléklet 5.5.2. pontjában említett, előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratokat a 21. cikk alapján feltétel nélkül el kell ismerni, amennyiben a következő kritériumok valamelyikének megfelelnek:
- legalább hároméves, nappali tagozatos szülésznőképzés:
 - feltétele olyan bizonyítvány vagy képesítés megszerzését tanúsító egyéb okirat, amely egyetemi vagy felsőoktatási intézménybeli tanulmányok megkezdésére jogosít, vagy egyébként az ezzel egyenértékű tudásszintet garantálja; vagy
 - amelyet olyan, kétéves szakmai tapasztalat követ, amelyről a (2) bekezdéssel összhangban igazolást bocsátottak ki;
 - legalább kétéves vagy 3 600 órás, nappali tagozatos szülésznőképzés, amelynek feltétele az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte;
 - legalább 18 hónapos vagy 3 000 órás, nappali tagozatos szülésznőképzés, amelynek feltétele az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte, és amelyet olyan egyéves szakmai tapasztalat követett, amelyről a (2) bekezdéssel összhangban igazolást bocsátottak ki.
- (2) Az (1) bekezdésben említett igazolást a saját tagállam illetékes hatósága bocsátja ki. Ez igazolja, hogy birtokosa az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okirat megszerzését követően, kórházban vagy egy erre engedéllyel rendelkező egészségügyi intézményben, a megfelelő ideig kielégítő módon gyakorolta a szülésznői tevékenységek teljes körét.

42. cikk

A szülésznői szakmai tevékenységek gyakorlása

- (1) E szakasz rendelkezéseit az egyes tagállamok által a (2) bekezdés sérelme nélkül meghatározott és az V. melléklet 5.5.2. pontjában szereplő szakmai címek használata mellett gyakorolt szülésznői tevékenységekre kell alkalmazni.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szülésznőknek módjuk legyen legalább a következő tevékenységek gyakorlásának megkezdésére és gyakorlására:
- megfelelő tájékoztatás és tanácsadás a családtervezésről;
 - terhesség diagnosztizálása és normális terhesség figyelemmel kísérése, a normális terhesség figyelemmel kíséréséhez szükséges vizsgálatok elvégzése;

2005. május 11., szerda

- c) a veszélyeztetett terhesség lehető legkorábbi diagnózisához szükséges vizsgálatok előírása vagy azokról való tanácsadás;
- d) szülői felkészítő program biztosítása és teljes felkészítés a gyermekszülésre, beleértve a higiénés és táplálkozási tanácsadást;
- e) gyermekszülés közben az anya ellátása és segítése, illetve a magzat méhen belüli állapotának figyelemmel kísérése a megfelelő klinikai és műszaki eszközökkel;
- f) spontán szülés levezetése, beleértve szükség szerint a gátmetszést igénylő eseteket, sürgős esetben pedig a farfekvéses szüléseket;
- g) az anyával vagy a csecsemővel kapcsolatos, orvoshoz történő irányítást igénylő rendellenességek figyelemzettető jeleinek felismerése, és szükség esetén az orvosnak történő segítségnyújtás; az orvos távollétében megfelelő sürgősségi intézkedések megtétele, különösen a méhlepény manuális eltávolítása, melyet lehetőség szerint a méh manuális vizsgálata követ;
- h) az újszülött vizsgálata és ellátása; szükséghelyzetben minden szükséges intézkedés megtétele, és ha szükséges, az újraélesztés azonnali megkezdése;
- i) a gyermekágyas anya ellátása és állapotának figyelemmel kísérése a szülés utáni időszakban, illetve az anya ellátása a csecsemőgondozással kapcsolatos minden szükséges tanáccsal, hogy az újszülött optimális fejlődését biztosítani tudja;
- j) az orvos által előírt kezelés végrehajtása;
- k) a szükséges írásbeli esetjelentések elkészítése.

43. cikk

Szülésznők szerzett jogai

(1) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okirata megfelel a 40. cikkben megállapított valamennyi képzési minimumkövetelménynek, de a 41. cikk értelmében csak akkor ismerhető el, ha ahhoz a 41. cikk (2) bekezdése szerinti, szakmai tapasztalatról szóló igazolást csatoltak, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el az adott tagállam által az V. melléklet 5.5.2. pontjában említett referencia-időpontot megelőzően kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot, ha ahhoz olyan igazolást csatoltak, amely szerint az érintett állampolgár a kérdéses tevékenységet az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább két egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen gyakorolta.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított feltételeket kell alkalmazni azokra a tagállami állampolgárokra, akiknek az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okirata a volt Német Demokratikus Köztársaság területén nyújtott képzés elvégzését igazolja, amely a 40. cikkben megállapított valamennyi képzési minimumkövetelménynek megfelel, de amely előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat a 41. cikk értelmében csak akkor ismerhető el, ha ahhoz a 41. cikk (2) bekezdése szerinti, szakmai tapasztalatról szóló igazolást csatoltak, és olyan képzést tanúsít, amelyet 1990. október 3-a előtt kezdtek meg.

(3) Az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító lengyel okiratok tekintetében csak a következő, szerzett jogokra vonatkozó rendelkezések alkalmazhatók.

Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratát Lengyelország 2004. május 1-je előtt bocsátotta ki, vagy akiknek a képzése Lengyelországban 2004. május 1-je előtt kezdődött meg, és akik nem teljesítették a 40. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeket, a tagállamok akkor ismerik el a következő, előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, ha azokhoz olyan igazolást csatoltak, amely szerint ezek a személyek a szülésznői tevékenységet az alábbiakban meghatározott ideig ténylegesen és jogszerűen gyakorolták:

- a) előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító oklevél (dyplom licencjata położnictwa): az oklevél- okirat kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül gyakorolt tevékenység;
- b) középfokú végzettségre épülő képzés elvégzését tanúsító, egészségügyi szakiskolában szerzett, előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okirat (dyplom położnej): az okirat kibocsátását megelőző hét év folyamán legalább öt egymást követő éven keresztül gyakorolt tevékenység.

2005. május 11., szerda

(4) Azokat az előírt szülésznői képzés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket Lengyelországban a képzést 2004. május 1-je előtt befejező szülésznők részére, a 40. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek meg nem felelő képzés nyomán bocsátottak ki, amely képzést olyan felsőfokú alapképzési fokozatot tanúsító oklevél igazol, amelyet az ápolói és a szülésznői szakmáról szóló törvény és egyéb jogszabályok módosításáról szóló 2004. április 20-i törvény (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönyének 2004. április 30-i 92. száma, 885. tétel) 11. cikkében, valamint a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga – érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi líceumban és egészségügyi szakiskolában végzett ápolók és szülésznők képzésének részletes feltételeiről szóló 2004. május 11-i egészségügyi miniszteri rendeletben (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönyének 2004. május 13-i 110. száma, 1170. tétel) szereplő különleges továbbképző program keretében szereztek, minden tagállam elismeri annak megvizsgálása végett, hogy az érintett személy hasonló szintű ismeretekkel és szaktudással rendelkezik-e, mint azok a szülésznők, akik az V. melléklet 5.5.2. pontjában Lengyelországra vonatkozóan meghatározott képzéssel rendelkeznek.

7. szakasz

Gyógyszerészek

44. cikk

Gyógyszerészképzés

(1) A gyógyszerészképzésre történő felvétel feltétele olyan bizonyítvány megléte, amely az érintett tanulmányok tekintetében valamely tagállamban egyetemre vagy azzal egyenértékű szintűként elismert felsőoktatási intézménybe történő felvételre jogosít.

(2) Az előírt gyógyszerési képzés megszerzését tanúsító okirat legalább öt éves képzés elvégzését tanúsítja, amely legalább a következőket tartalmazza:

- négyéves, nappali tagozatos elméleti és gyakorlati képzés egyetemen, vagy azzal egyenértékű szintűként elismert, illetve egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben;
- hat hónapos gyakorlat közforgalmú gyógyszertárban vagy kórházban az adott kórház gyógyszerészeti osztályának felügyelete alatt.

Az említett képzési ciklusnak legalább az V. melléklet 5.6.1. pontjában leírt programot tartalmaznia kell.

Az V. melléklet 5.6.1. pontjában leírt tartalmat az 58. cikk (2) bekezdésben említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

(3) A gyógyszerészképzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

- a gyógyszerek és a gyógyszergyártás során felhasznált anyagok megfelelő ismerete;
- a gyógyszerészeti technológia és a gyógyszerek fizikai, kémiai, biológiai és mikrobiológiai vizsgálatának megfelelő ismerete;
- az anyagcsere, a gyógyszerek és a mérgező anyagok hatásainak és a gyógyszeralkalmazás megfelelő ismerete;
- a gyógyszerekre vonatkozó tudományos adatok értékelésének megfelelő ismerete annak érdekében, hogy ezen ismeret alapján megfelelő tájékoztatást lehessen adni;
- a gyógyszerészet gyakorlásával kapcsolatos jogi és egyéb követelmények megfelelő ismerete.

2005. május 11., szerda

45. cikk

A gyógyszerészi szakmai tevékenységek gyakorlása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában gyógyszerészi tevékenység az a tevékenység, amely gyakorlásának megkezdése és gyakorlása egy vagy több tagállamban szakmai képesítéshez kötött, és amelyet az gyakorolhat, aki az V. melléklet 5.6.2. pontjában felsorolt típusú, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az egyetemi szintű, vagy azzal egyenértékűnek tekintendő, a 44. cikk rendelkezéseinek megfelelő, előírt gyógyszerészi képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkező személyeknek – szükség szerint a kiegészítő szakmai tapasztalat követelményére is figyelemmel – módjuk legyen legalább a következő tevékenységek gyakorlását megkezdni, és e tevékenységeket gyakorolni:

- a) gyógyszerek gyógyszerformájának elkészítése;
- b) gyógyszerek gyártása és vizsgálata;
- c) gyógyszerek tesztelése e célra szolgáló laboratóriumban;
- d) gyógyszerek tárolása, tartósítása és nagykereskedelmi elosztása;
- e) gyógyszerek készítése, tesztelése, tárolása és forgalmazása közforgalmú gyógyszertárakban;
- f) gyógyszerek készítése, tesztelése, tárolása és forgalmazása kórházakban;
- g) gyógyszerekkel kapcsolatos tájékoztatás és tanácsadás.

(3) Ha egy tagállam valamely gyógyszerészi tevékenység gyakorlásának megkezdését vagy gyakorlását – az V. melléklet 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat meglétéén felül – kiegészítő szakmai tapasztalathoz köti, ez a tagállam e tekintetben elegendő bizonyítékként ismeri el az érintett személy saját tagállamának illetékes hatóságai által kibocsátott olyan igazolást, amely szerint az érintett személy a kérdéses tevékenységet a saját tagállamban hasonló időtartamon keresztül gyakorolta.

(4) A (3) bekezdésben említett elismerés nem alkalmazható a Luxemburgi Nagyhercegség által az állami közforgalmú gyógyszertári koncesszió megadásához megkövetelt kétéves szakmai tapasztalat esetében.

(5) Ha 1985. szeptember 16-án valamely tagállamban olyan versenyvizsgarendszert alkalmaztak, amelynek célja a (2) bekezdés szerinti képesítéssel rendelkezők közül azok kiválasztása, akiket olyan új gyógyszertárak tulajdonjogának megszerzésére jogosítanak fel, amelyek létrehozásáról a nemzeti földrajzi elosztási rendszer keretében már döntés született, ez a tagállam az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve megtarthatja ezt a vizsgát és az abban való részvételt előírhatja olyan, más tagállamokbeli állampolgárok számára, akik az V. melléklet 5.6.2. pontjában említett, előírt gyógyszerészi képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek, vagy akikre a 23. cikk rendelkezései vonatkoznak.

8. szakasz

Építészmérnökök

46. cikk

Építészmérnökök képzése

(1) Az építészmérnöki képzés összesen legalább négyéves, nappali tagozatos képzés, vagy legalább hároméves nappali tagozatos tanulmányi időszakot magában foglaló hatéves képzés, amely egyetemen vagy hasonló oktatási intézményben zajlik. A képzést sikeres egyetemi szintű vizsgával kell lezárni.

A képzésnek, amelynek egyetemi szintűnek kell lennie, és amelyben a fő összetevő az építészet kell legyen, egyensúlyt kell fenntartania az építészeti képzés elméleti és gyakorlati elemei között, valamint garantálnia kell a következő ismeretek és készségek megszerzését:

- a) az esztétikai és műszaki követelményeket is kielégítő építészeti tervek elkészítésének képessége;
- b) az építészettörténet és az építészeti elméletek, valamint a kapcsolódó művészetek, technológiák és tudományok megfelelő ismerete;

2005. május 11., szerda

- c) az építészeti tervezés minőségére ható képzőművészetek ismerete;
- d) a várostervezés és a tervezés megfelelő ismerete, a tervezési folyamathoz szükséges képességek megléte;
- e) az emberek és épületek, az épületek és a környezet közötti kapcsolat ismerete, valamint annak a szükségességnek a megértése, hogy az épületeket és a közöttük lévő teret az emberi igényekhez és mértekekhez kell igazítani;
- f) az építészmérnöki szakma és az építészmérnök társadalmon belüli szerepének megértése, különösen a társadalmi tényezőket figyelembe vevő előzetes tervek készítésében;
- g) tervezési projektekhez szükséges vizsgálati módszerek és vázlatkészítés ismerete;
- h) a szerkezettervezés és az épülettervezéssel kapcsolatos építési és műszaki problémák megértése;
- i) a fizikai problémák és technológiák, valamint az épületek funkcióinak ismerete, hogy azokban kényelmes és az éghajlat elleni védelmet biztosító belső feltételeket lehessen teremteni;
- j) a szükséges tervezési szakértelem, amely kielégíti a felhasználók igényeit a költségtényezők és az építési előírások korlátai között;
- k) azoknak az iparágaknak, szervezeteknek, szabályozásoknak és eljárásoknak a megfelelő ismerete, amelyek szerepet játszanak a tervezést követő kivitelezésben, valamint a tervek általános tervbe történő foglalásában.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt ismeretek és készségek körét az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazításuk végett módosítani.

Az ilyen naprakésszé tétel egy tagállamban sem vonhatja maga után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.

47. cikk

Eltérések az építészmérnöki képzés feltételeitől

(1) A 46. cikktől eltérve, a következőket szintén a 21. cikknek megfelelőként kell elismerni: azt az 1985. augusztus 5-től létező, a Németországi Szövetségi Köztársaságban a „Fachhochschulen”-ben zajló, hároméves képzést, amely megfelel a 46. cikkben foglalt követelményeknek és ebben a tagállamban a 48. cikkben említett tevékenységeknek „építészmérnök” szakmai cím használata mellett történő gyakorlása megkezdésére jogosít, feltéve, hogy a képzést a Németországi Szövetségi Köztársaságban szerzett négyéves szakmai tapasztalat követte, amelyről az a szakmai szövetség adott ki igazolást, amelynek a névjegyzékében az ezen irányelv rendelkezéseivel élni kívánó építészmérnök neve szerepel.

A szakmai szövetségnek előbb meg kell győződnie arról, hogy az érintett építészmérnök által az építészet terén végzett munka a 46. cikk (1) bekezdésében említett ismeretek és készségek teljes körének meggyőző alkalmazása. Az említett igazolást ugyanazon eljárás szerint kell kiadni, mint amely szerint a szakmai szövetség névjegyzékébe való felvétele történik.

(2) A 46. cikktől eltérve, a következőket szintén a 21. cikknek megfelelőként kell elismerni: szociális fejlesztő programok vagy nem nappali egyetemi tanulmányok részét képező képzés, amely megfelel a 46. cikkben említett követelményeknek, ha ezt az igazolja, hogy olyan személy, aki legalább hét évet dolgozott az építészet területén egy építészmérnök vagy egy építésziroda felügyelete mellett, sikeres építészmérnöki vizsgát tett. A vizsgának egyetemi szintűnek kell lennie, és egyenértékűnek kell lennie a 46. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett záróvizsgálával.

48. cikk

Az építészmérnöki szakmai tevékenységek gyakorlása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában építészmérnöki szakmai tevékenység az a tevékenység, amelyet az „építészmérnök” szakmai cím használata mellett rendszeresen végeznek.

2005. május 11., szerda

(2) Egy tagállam azon állampolgárait, akik az említett cím használatára olyan törvény erejénél fogva jogosultak, amely egy tagállam illetékes hatóságát felhatalmazza ennek a címnek olyan tagállami állampolgárok részére történő megadására, akik az építészet terén kiemelkedő eredményeket értek el, úgy kell tekinteni, hogy megfelelnek az építészmérnöki tevékenységek „építészmérnök” szakmai cím használata mellett történő gyakorlásához szükséges feltételeknek. Az érintett személyek tevékenységének építészeti jellegét a saját tagállam által kibocsátott igazolás tanúsítja.

49. cikk

Az építészmérnökök szerzett jogai

(1) Minden tagállam elfogadja a többi tagállam által kibocsátott, a VI. melléklet 6. pontjában felsorolt és az ugyanazon mellékletben említett referencia-tanévvel nem később kezdődött képzést tanúsító, előírt építészmérnöki képzés megszerzését tanúsító okiratokat akkor is, ha azok nem felelnek meg a 46. cikkben megállapított minimumkövetelményeknek, továbbá az építészmérnöki szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt építészmérnöki képzések megszerzését tanúsító, általa kibocsátott okiratokat.

Ilyen körülmények között, el kell ismerni azokat a Németországi Szövetségi Köztársaság illetékes hatóságai által kibocsátott igazolásokat, amelyek azt tanúsítják, hogy a Német Demokratikus Köztársaság illetékes hatóságai által 1945. május 8-án vagy azt követően kibocsátott, előírt képzés megszerzését tanúsító okiratok egyenértékűek az említett mellékletben felsorolt ilyen okiratokkal.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, minden tagállam elismeri a következő, előírt képzés megszerzését tanúsító okiratokat, továbbá az építészmérnöki szakmai tevékenységek gyakorlásának megkezdése és gyakorlása céljából ezeket az okiratokat a saját területén ugyanolyan hatályúnak tekinti, mint az előírt képzések megszerzésének tanúsítása végett általa kibocsátott okiratokat: a tagállami állampolgárok részére olyan tagállamok által kibocsátott igazolások, amelyekben az építészmérnöki tevékenység gyakorlásának megkezdése és gyakorlása szabályozva volt a következő időpontoktól:

- a) 1995. január 1-je Ausztria, Finnország és Svédország esetében;
- b) 2004. május 1-je a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia esetében;
- c) 1987. augusztus 5-e a többi tagállam esetében.

Az (1) bekezdésben említett igazolások tanúsítják, hogy birtokosuk legkésőbb a megfelelő időpontban jogosulttá vált az építészmérnöki szakmai cím használatára, és a kérdéses tevékenységet, az igazolás kibocsátását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő éven keresztül, a vonatkozó szabályok keretében ténylegesen gyakorolta.

IV. fejezet

A letelepedésre vonatkozó közös rendelkezések

50. cikk

Dokumentáció és formai követelmények

(1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai e cím alapján a kérdéses szabályozott szakma gyakorlására vonatkozó engedély iránti kérelmet bírálják el, megkövetelhetik a VII. mellékletben felsorolt dokumentumok és igazolások bemutatását.

A VII. melléklet 1. pontjának d), e) és f) alpontjában felsorolt dokumentumok a benyújtásuk napján három hónappal nem lehetnek régebbiek.

A tagállamok, szervek és más jogi személyek gondoskodnak a tudomásukra jutott adatok bizalmas kezeléséről.

(2) Alapos kétség esetén a fogadó tagállam egy másik tagállam illetékes hatóságától kérheti, hogy igazolja az ez utóbbi tagállamban kiadott tanúsítványok és előírt képzés megszerzését tanúsító okiratok hitelességét, valamint adott esetben azt, hogy a jogosult az e cím III. fejezetében említett szakmák tekintetében megfelel a 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44., illetve 46. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek.

2005. május 11., szerda

(3) Alapos kétség esetén, ha a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot egy tagállam illetékes hatósága bocsátotta ki, és az olyan képzésre vonatkozik, amelyre részben vagy teljes egészében egy másik tagállam területén jogszerűen letelepedett intézményben került sor, a fogadó tagállam jogosult az okiratot kibocsátó tagállam illetékes szervéhez fordulni avégett, hogy meggyőződjön arról,

- a) hogy a képzést folytató intézménynél tartott képzést hivatalosan igazolta-e az okiratot kibocsátó tagállamban található oktatási intézmény;
- b) hogy a kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat azonos-e azzal, amelyet akkor adtak volna meg, ha a képzést teljes egészében a képesítő okiratot kibocsátó tagállamban végezték volna; valamint
- c) hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat ugyanazokat a szakmai jogokat biztosítja-e a képesítő okiratot kibocsátó tagállam területén.

(4) Amennyiben a fogadó tagállam a szabályozott szakma gyakorlásának megkezdéséhez az állampolgáraitól eskü vagy ünnepélyes nyilatkozat megtételét követeli meg, és amennyiben ennek az eskünek, illetve nyilatkozatnak a szövege a többi tagállam állampolgára tekintetében nem alkalmazható, a fogadó tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy az érintett személyek számára megfelelő és egyenértékű szöveg álljon rendelkezésre.

51. cikk

A szakmai képesítések kölcsönös elismerésére irányuló eljárás

(1) A fogadó tagállam illetékes hatósága a kérelem beérkezését követő egy hónapon belül visszaigazolást küld a kérelem beérkezéséről, és adott esetben tájékoztatja a kérelmezőt a hiányzó iratokról.

(2) A szabályozott szakma gyakorlására vonatkozó engedély iránti kérelmet vizsgáló eljárást a lehető leggyorsabban le kell folytatni, és a kérelmező teljes dokumentációjának benyújtása után legfeljebb három hónappal a fogadó tagállam illetékes hatóságának indokolással ellátott határozatával kell lezárni. Ez a határidő azonban az e cím I. és II. fejezetének hatálya alá tartozó esetekben egy hónappal meghosszabbítható.

(3) A határozat ellen, illetve a döntés határidőn belüli meghozatalának elmulasztása esetén a nemzeti jog szerinti jogorvoslattal lehet élni.

52. cikk

Szakmai címek használata

(1) Ha egy fogadó tagállamban az érintett szakma valamely tevékenységére vonatkozó szakmai cím használata szabályozott, a többi tagállamnak a III. cím alapján valamely szabályozott szakma gyakorlására jogosult állampolgárai a fogadó tagállamnak azt a szakmai címet használják, amely a másik tagállamban az érintett szakmának megfelel, és használják a szakmai cím rövidített formáját is.

(2) Amennyiben egy szakmát a fogadó tagállamban a 3. cikk (2) bekezdése szerinti szövetség vagy szervezet szabályoz, a tagállamok állampolgárai csak akkor jogosultak az e szövetség vagy szervezet által odaítélt szakmai címnek, illetve e cím rövidített formájának a használatára, ha igazolják, hogy a szóban forgó szövetség vagy szervezet tagjai.

Amennyiben a szövetség vagy szervezet a tagfelvételt bizonyos képesítésektől teszi függővé, ezt más tagállamok szakmai képesítéssel rendelkező állampolgáiraival szemben csak az ebben az irányelvben megállapított feltételek szerint teheti meg.

IV. cím

A SZAKMA GYAKORLÁSÁNAK RÉSZLETES SZABÁLYAI

53. cikk

Nyelvismeret

A szakmai képesítések elismerésének hatálya alá tartozó személyeknek a szakmának a fogadó tagállamban való gyakorlásához szükséges nyelvismerettel kell rendelkezniük.

2005. május 11., szerda

54. cikk

Képzettséghez kapcsolódó címek használata

A 7. és az 52. cikk sérelme nélkül, a fogadó tagállam gondoskodik arról, hogy az érintett személyek megkapják a jogot arra, hogy a saját tagállamukban megszerzett, képzettséghez kapcsolódó címüket, és lehetőség szerint annak rövidített formáját saját tagállamuk nyelvén használhassák. A fogadó tagállam megkövetelheti, hogy a kérelmező a cím viselésékor annak az oktatási intézménynek vagy vizsgabizottságnak a nevét és címét is feltüntesse, ahol a címet szerezte. Amennyiben a saját tagállamban használatos, képzettséghez kapcsolódó cím a fogadó tagállamban összetéveszthető egy olyan címmel, amelyhez ez utóbbi tagállamban a jogosult által el nem végzett kiegészítő képzés szükséges, a fogadó tagállam megkövetelheti a jogosulttól, hogy a saját tagállamban használatos, képzettséghez kapcsolódó címet a fogadó tagállam által megállapítandó megfelelő formában használja.

55. cikk

A társadalombiztosítási alapok általi jóváhagyás

Az 5. cikk (1) bekezdésének és a 6. cikk első albekezdése b) pontjának a sérelme nélkül, azok a tagállamok, amelyek a területükön szakmai képesítést szerzett személyektől a társadalombiztosítási alap általi jóváhagyás megszerzéséhez megkövetelik, hogy munkahelyi képzés keretében felkészítő időszakot töltsenek le és/vagy bizonyos ideig szakmai tapasztalatot szerezzenek, mellőzik e kötelezettség megkövetelését a más tagállamban megszerzett orvosi és fogorvosi szakmai képesítés megszerzéséről szóló okiratok birtokosai esetében.

V. cím

KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS VÉGREHAJTÁSI FELELŐSSÉG

56. cikk

Illetékes hatóságok

(1) A fogadó tagállam és a saját tagállam illetékes hatóságai szorosan együttműködnek és kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak ezen irányelv alkalmazásának megkönnyítése érdekében. Gondoskodnak az egymásnak szolgáltatott adatok bizalmas kezeléséről.

(2) A fogadó tagállam és a saját tagállam illetékes hatóságai – a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv)⁽²⁾ előírt személyesadat-védelmi jogi rendelkezéseket tiszteletben tartva – adatokat szolgáltatnak egymásnak azokról a fegyelmi eljárásokról, büntetőjogi szankciókról, vagy bármely egyéb jelentős súlyú, konkrét körülményekről, amelyek az ezen irányelv alapján gyakorolt tevékenységek tekintetében várhatóan következményekkel járhatnak.

A saját tagállam megvizsgálja az ilyen körülmények valóságnak való megfelelését, és hatóságai döntenek arról, hogy milyen jellegű és milyen terjedelmű vizsgálatra van szükség, majd a saját tagállam tájékoztatja a fogadó tagállamot a rendelkezésére álló információkból levont következtetéseiről.

(3) Legkésőbb ...⁽³⁾ minden tagállam kijelöli azokat a hatóságokat és szerveket, amelyek hatáskörrel rendelkeznek az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratok és egyéb dokumentumok, illetve adatok kibocsátására, illetve átvételére, valamint azokat, amelyek hatáskörrel rendelkeznek a kérelmek fogadására és az ezen irányelvben említett határozatok meghozatalára, és erről a többi tagállamot és a Bizottságot haladéktalanul tájékoztatja.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁽³⁾ Két évvel ezen irányelv hatálybalépését követően.

2005. május 11., szerda

(4) Az (1) bekezdésben említett hatóságok tevékenységei tekintetében minden tagállam kijelöl egy koordinátort, és erről a többi tagállamot és a Bizottságot tájékoztatja.

A koordinátorok feladatai a következők:

- a) ezen irányelv egységes alkalmazásának elősegítése;
- b) az ezen irányelv alkalmazása szempontjából fontos információk gyűjtése, így például arra vonatkozóan, hogy a tagállamokban milyen feltételekkel lehet megkezdni a szabályozott szakmák gyakorlását.

A b) pontban leírt feladatok teljesítése céljából a koordinátorok segítséget igényelhetnek az 57. cikkben említett információs szolgáltatóktól.

57. cikk

Információs szolgáltatók

Minden tagállam legkésőbb ...-ig (*) kijelöl egy információs szolgáltatót, amelynek feladata a következő lesz:

- a) az állampolgárok és más tagállamok információs szolgálati részére a szükséges tájékoztatás megadása a szakmai képzések ezen irányelvben előírt kölcsönös elismerésére vonatkozóan, így a szakmákra és e szakmák gyakorlására irányadó nemzeti jogszabályi rendelkezésekre, közöttük a szociális rendelkezésekre és adott esetben az etikai szabályokra vonatkozó tájékoztatás;
- b) az állampolgárok segítése az ezen irányelvvel rájuk ruházott jogok érvényesítésében, szükség szerint a fogadó tagállam más információs szolgálataival és illetékes hatóságával együttműködve.

A Bizottság kérésére az információs szolgáltatók a kérés kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot azoknak a vizsgálatoknak az eredményéről, amelyeket a b) pont rendelkezései alapján folytatnak.

58. cikk

A szakmai képzések elismerésével foglalkozó bizottság

(1) A Bizottságot munkájában a szakmai képzések elismerésével foglalkozó bizottság segíti (a továbbiakban: a bizottság), **amely a tagállamok képviselőiből áll, és amelynek elnöki tisztségét a Bizottság képviselője tölti be.**

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében előírt időtartam két hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

VI. cím

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

59. cikk

Konzultáció

A Bizottság az érintett szakmai csoportok szakértőivel megfelelő módon konzultációt biztosít különösen az 58. cikkben említett bizottság munkájával kapcsolatban, és e konzultációkról indokolással ellátott jelentést készít a bizottság számára.

60. cikk

Jelentések

(1) ...-től (*) kezdve, a tagállamok két évente jelentést küldenek a Bizottságnak a rendszer alkalmazásáról. A jelentésnek az általános észrevételeken kívül tartalmaznia kell a meghozott határozatokra vonatkozó statisztikai kimutatást, valamint az ezen irányelv alkalmazása során felmerült főbb problémák ismertetését.

(*) Két évvel ezen irányelv hatálybalépését követően.

2005. május 11., szerda

(2) ...-tól (*) kezdve, a Bizottság ötévente jelentést készít ezen irányelv végrehajtásáról.

61. cikk**Eltérési záradék**

Ha ezen irányelv valamely rendelkezésének alkalmazása tekintetében egy tagállam egy meghatározott területen jelentős nehézségekbe ütközik, a Bizottság az érintett tagállammal együttműködve megvizsgálja ezeket a nehézségeket.

Szükség szerint a Bizottság az 58. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban dönt arról, hogy az érintett tagállamnak korlátozott időtartamra engedélyt ad a szóban forgó rendelkezéstől való eltérésre.

62. cikk**Hatályon kívül helyezés**

A 77/452/EGK, 77/453/EGK, 78/686/EGK, 78/687/EGK, 78/1026/EGK, 78/1027/EGK, 80/154/EGK, 80/155/EGK, 85/384/EGK, 85/432/EGK, 85/433/EGK, 89/48/EGK, 92/51/EGK, 93/16/EGK és 1999/42/EK irányelv ...-tól (*) hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozást ezen irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és a hatályon kívül helyezett irányelvek alapján elfogadott jogi aktusokat a hatályon kívül helyezés nem érinti.

63. cikk**Átültetés**

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb ...-n belül (*) megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

64. cikk**Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

65. cikk**Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ..., ...-án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) Két évvel ezen irányelv hatálybalépését követően.